PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXIX — Nr 7637 | 4 PAGINI 30 BANI | Joi 27 decembrie 1973

COMPETIȚII SPORTIVE DEDICATE ZILEI DE 30 DECEMBRIE

În aceste zile premergătoare celei de a 26-a aniversări a proclamării Republicii, în întreaga țară continuă manifestările sportive închinate măreței sărbători. Corespondenții ne transmit zilnic noi vești care atestă interesul sporit de care se bucură competițiile dedicate zilei de 30 decembrie. În rindurile care urmează facem loc unor noi relatări.

PANCIU. Pe străzile orașului (Bd. Lenin, străzile Gh. Doja și Libertății), **C.O.E.F.S.** în colaborare cu **Consiliul orășenesc al pionierilor**, au organizat un reușit concurs de cros dotat cu „Cupa 30 Decembrie" la care au participat peste 300 de elevi din localitățile **Panciu, Crucea de sus, Crucea de jos și Satul nou, Didina Enache, Dan Busuioc, Zamfirica Potlog, Nicușor Pufu, Rozemarie Andreica și Ion Amăriuței** s-au numărat printre protagoniștii concursurilor. Ar fi de dorit ca asemenea manifestări sportive de masă să continue în ritm susținut în orașul nostru unde există o pasiune deosebită pentru mișcare și condiții materiale propice.

Viorel MANOLIU — coresp.

BRĂILA. În organizarea asociației sportive **Sănătatea** a avut loc cu cîteva zile în urmă un interesant concurs de tenis de masă închinat celei de a 26-a aniversări a Republicii. La mesele de concurs s-au aliniat sportivi din asociațiile **Flacăra, Voința, Comerțul, Progresul, P.A.L.** și **Sănătatea**. După partide extrem de viu disputate cupa pusă în joc a revenit formației **Comerțul**, urmată, în ordine, de **Voința** și **Sănătatea**. La individual, pe primul loc al clasamentului s-a situat **Marius Rozenfeld** (Comerțul).

Traian ENACHE — coresp.

TURDA. În cadrul zilelor sportive închinate marii aniversări, în bazinul acoperit din localitate s-a desfășurat prima acțiune de natație rezervată copiilor în vîrstă de 6—14 ani. Circa 200 de elevi din școlile generale și de la Liceul nr. 2 din Turda s-au întrecut în cadrul acestei premiere. Acțiunea a continuat eșalonat de-a lungul lunii decembrie, de astă dată cursele fiind deschise elevilor din liceele de cultură generală, liceele de specialitate, școlile profesionale și tinerilor din asociațiile sportive sindicale ale orașului.

Lazăr PETRU-coresp.

REȘIȚA. În localitate s-au desfășurat o serie de competiții dotate cu **„Cupa 30 Decembrie"**. În sala liceului industrial a luat sfîrșit un turneu județean de volei, victoria revenind atît la băieți cît și la fete, Școlii sportive din Caransebeș. S-au remarcat **Elena Fiat, Nuța Sandor, Marilena Crăciunoiu, Petru Ciocan, Ion Tig** și **Nicolae Badea**.

Consiliul județean al sindicatelor a inițiat un concurs de tenis de masă. S-au adunat la start reprezentativele tuturor orașelor din județul Caraș-Severin, precum și cele ale localităților rurale **Bozovici** și **Ocna de Fier**. În întreceri s-au evidențiat, printre alții, **G. Dragomir** (Caransebeș), **Sanda Basarab** și **D. Nedelcu** (Reșița), **Lia Kundrate** (Bocșa). Pe echipe, primele trei locuri au fost ocupate, în ordine de: **Reșița, Bocșa** și **Ocna de Fier**.

Doru GLĂVAN — coresp. jud.

SUCEAVA. Concursul de schi dotat cu **„Cupa 30 Decembrie"**, disputat sîmbătă și duminică pe Dealul negru din Vatra Dornei, s-a bucurat de un deplin succes organizatoric și de participare. S-au întrecut, în acest prim concurs al vacanței de iarnă, tinerii schiori fondiști și slalomiști din **Bistrița, Năsăud, Suceava, Cîmpulung, Vatra Dornei, Iacobeni** și **Ciocănești**. Printre cei remarcați se numără **Petru Ciobanu, Alexandru Mocanu, Doina Ivașcu, Sorin Larian, Gelu Apostol, C. Răuțiu, Ileana Iacoban** și **Rodica Pop**. Asemenea concursuri vor continua pe tot parcursul vacanței de iarnă a elevilor și școlarilor.

C. ALEXA — coresp. județean

CONTINUĂ ÎNTRECERILE LA TENIS

Ultima întrecere de tenis a anului și prima competiție pe teren acoperit a sezonului — **„Cupa 30 Decembrie"** — a intrat în a doua zi de desfășurare. Miercuri seara organizatorii s-au văzut în situația de a reface tabloul întrecerii masculine, întrucît doi dintre favoriți, dinamovistul bucureștean Viorel Marcu și stelistul Dumitru Hărădău s-au retras din concurs, îmbolnăvindu-se. Semnalăm, de asemenea, și faptul că de la această întrecere lipsesc jucătorii frumoși ai clubului Steaua. Antrenorii au găsit de cuviință să nu-și înscrie jucătorii în concurs, motivînd că aceștia nu sînt acomodați cu suprafața de joc de la sala „23 August".

Dintre partidele disputate s-a remarcat aceea în care Virgil Popescu (Dinamo București) l-a avut ca adversar pe I. Iovănescu (Progresul). S-au jucat trei seturi atractive, la sfîrșitul cărora juniorul dinamovist, lăsînd o plăcută impresie, a cîștigat cu 6—2, 3—6, 6—3.

Cu excepția întîlnirii dintre S. Popescu (Cutezătorii) și R. Turburi (Progresul), cîștigată de primul la tie-break: 7—6, 7—6, în celelalte partide învingătorii nu au avut probleme.

Iată rezultatele: C. Ionescu (Dinamo Buc.) — L. Vîrgolici (Progresul) 6—3, 6—2; S. Zaharia (Dinamo Buc.) — A. Cioclov (Steaua) 6—3, 6—2; A. Dîrzu (Progresul) — A. Manta (Dinamo Buc.) 6—2, 6—0; C. Ristea (Steaua) — A. Gusside (Prog.) 6—4, 6—1; A. Viziru (Prog.) — L. Soare (Steaua) 6—0, 6—2; Z. Nemeth (Prog.) — A. Crăciun (Dinamo Buc). 6—2, 6—2.

Întrecerile continuă între orele 8,30—22, la sală ajungîndu-se cu troleibuzul 86 și autobuzul 74, stația Bulevardul Marelui Stadion.

„CUPA TINERETULUI" ÎN ACTUALITATE

BOGATĂ AGENDĂ BRAȘOVEANĂ

Ca și în alte ocazii, cooperatorii brașoveni, împreună cu membrii lor de familie și-au dat întîlnire și la întrecerile inițiate în cadrul etapei de iarnă a „Cupei tineretului". Un însemnat număr de muncitori și muncitoare, tineri și tinere din cooperativele orașului, au participat, în aceste zile, la primele concursuri de patinaj viteză, șah și tenis de masă.

Disputele au fost extrem de interesante, cei mai tineri sportivi, împărțiți pe grupe de vîrstă, oferind celor prezenți vii dispute în probele de patinaj viteză. Dar, iată pe primii laureați: **patinaj viteză: cat. 6—9 ani: Iuliana Barbu** și Silviu Mara; **cat. 10—14 ani:** Carmen Grigoraș și Ionel Ursu. **Șah:** Gheorghe Marin (Prestarea). **Tenis de masă:** Iosif Unfeld (Prestarea) conduce în clasament, cu șanse mari de a se clasa pe primul loc.

Zilele trecute a fost o animație deosebită pe dealul Galați, din apropierea orașului Făgăraș. Peste 400 de tineri și tinere și-au disputat întîietatea în probele de schi și săniuțe din cadrul „Cupei tineretului".

Zăpada excelentă, precum și buna organizare au făcut ca întrecerile să fie extrem de atractive și interesante, tinerii sportivi, luptînd cu voioșie pentru a se clasa pe primele locuri, în probele de schi și săniuțe. IATĂ CIȘTIGĂTORII: **Carmen Palade** (șc. gen. 5), **Cătălin Ursoaia** (șc. gen. 4), **Sabin Total** și **Alexandru Mihai** (de la Liceul industrial) la schi, **Mariana Kloss, Ion Peteschi** și **Gheorghe Martin** (toți de la șc. gen. 4), la săniuțe.

Totodată au avut loc și primele întreceri la tenis de masă, în care au cîștigat **Dănuț Petre** și **Mihai Ronșescu**.

C. GRUIA-coresp.

IACOB GHIULA

UN TALENT AL SĂRITURILOR PE SCHIURI SE AFIRMĂ ÎN JUDEȚUL HARGHITA

La primul concurs de schi organizat la Miercurea Ciuc în cadrul „Cupei tineretului", doctorul Alexandru Ianovici, antrenor de sărituri pe schiuri la Clubul sportiv din localitate a remarcat printre competitori un copilandru.

„Ce anume m-a impresionat văzîndu-l n-aș putea spune — **ne mărturisea antrenorul.** Poate ținuta frumoasă, avîntată, cu care zbura prin văzduh sau — poate — privirea sa de o seriozitate puțin obișnuită la un copil. După întrecere — pe care a cîștigat-o — l-am reținut. Îl cheamă IACOB GHIULA, are 13 ani și este în clasa a VI-a la Liceul nr. 2. L-am întrebat dacă vrea să devină săritor cu schiurile. După cîteva clipe de gîndire a acceptat. L-am chemat a doua zi, la un prim antrenament, dar fără schiuri.

A sosit la locul indicat printre primii. I-am explicat ce înseamnă săriturile și ce anume aștept de la el. Asta s-a întîmplat acum 10 zile. Sîmbăta care a urmat l-am luat cu mine la trambulina de la Harghita. Duminică era programat aici un concurs de sărituri. Voiam să-i vadă pe băieți în acțiune. Doar atît. El, însă, chiar în ziua sosirii noastre, încîntat de zborurile prin aer m-a rugat, a insistat chiar, să-l las neapărat și pe el să încerce. Așa ceva nu-i puteam încă permite. Totuși, i-am dat și lui o pereche de schiuri de sărituri, de 2,10 m și i-am indicat locul unde ar putea să le încerce. Pe pîrtie, pe lîngă trambulină.

După cîteva coborîri cu schiurile, pe care abia și le pusese la picioare, a venit din nou la mine rugîndu-mă, de astă dată, cu lacrimi în ochi, să-l las pe trambulină. În fața unei asemenea insistențe am dezarmat. Aveam însă inima strînsă. Un asemenea lucru nu mi se mai întîmplase. Dar Ghiula a sărit și nu a pățit nimic. I s-a măsurat săritura. Avea 9 m. Pentru un începător era excelent.

Ce a urmat am să vă relatez în cîteva cuvinte. În aceeași zi, tînărul nostru săritor s-a mai lansat de pe trambulină de două ori, după care m-a rugat să-l las să participe la concursul de a doua zi. L-am înscris. În întrecere, la categoria celor mici, erau acum trei concurenți. Ghiula al nostru, Al. Gall, cîștigătorul de anul trecut al mai multor concursuri și A. Covaci, de asemenea un săritor mai experimentat.

La a cincea săritură din viața lui, Ghiula a obținut 18 m. Cu aceasta l-a întrecut pe Gall și a egalat lungimea săriturii lui Covaci, care a fost declarat cîștigătorul concursului pentru stilul său mai corect. În orice caz, ceea ce a realizat tînăra noastră speranță este extraordinar — recordul trambulinei, la seniori, este de 26 m — și îi întrezăresc un viitor sportiv strălucit. Este un talent remarcabil, descoperit de concursurile „Cupei tineretului". Acum, Iacob Ghiula este legitimat la clubul din Miercurea Ciuc și va participa la campionatele naționale de juniori de la Rișnov. A cucerit această cinste după numai cinci sărituri de pe trambulină..."

HANDBALIȘTII IEȘENI ÎNVINGĂTORI ÎN TURNEUL INTERNAȚIONAL

IAȘI, (prin telefon). Timp de trei zile, Sala sporturilor din Iași a găzduit un interesant turneu internațional de handbal-juniori, organizat de Liceul 2 din localitate. La competiție au participat formațiile Șc. sp. Unirea Iași, Selecționata orașului Lodz (Polonia), Șc. sp. Bistrița și Lic. 2 Iași, iar la băieți — Selecționata Lodz, Șc. sp. Constanța, Șc. sp. Unirea Iași și Lic. 2 Iași.

La capătul unor partide atractive, presărate deseori cu faze mult gustate de public, cupele puse în joc au revenit echipelor **Liceului 2 Iași**. Iată, de altfel, clasamentele finale: **feminin — 1. Lic. 2 Iași, 2. Șc. sp. Unirea, 3. Șc. sp. Bistrița, 4. Selecționata Lodz; masculin: 1. Lic. 2 Iași, 2. Selecționata Lodz, 3. Șc. sp. Unirea, 4. Șc. sp. Constanța.**

D. DIACONESCU, coresp. județean

TURNEUL FINAL AL „CUPEI F. R. BOX"

CELE 4 ECHIPE CALIFICATE AȘTEAPTĂ REZULTATUL TRAGERII LA SORȚI...

- **Gălățenii sînt încrezători în șansele lor**
- **Outsiderii, A.S.A. Cluj și Box — Club Brăila, încearcă să răstoarne calculele hîrtiei**

Antrenorul emerit Petre Mihai *(Box-Club Galați), împreună cu unul dintre cei mai buni elevi ai săi, Sandu Tirilă.*

Joi la prînz, la sediul federației de specialitate, va avea loc tragerea la sorți a semifinalelor **„Cupei F. R. Box"** pe echipe. Urna va decide cum vor fi împărțite cele patru protagoniste pentru a-și disputa dreptul de a participa la ultima fază a întrecerii, cea finală.

Combatantele s-au pregătit cu mare atenție în vederea acestui eveniment major din viața secțiilor de box de la **Farul Constanța** și **A.S.A. Cluj** precum și a **Box-Cluburilor** din **Galați** și **Brăila**. Dacă constănțenii au și sosit la locul ostilităților și se antrenează de zor în sala clubului Steaua, din Calea Plevnei, ceilalți boxeri ai echipelor calificate își desăvîrșesc pregătirea în sălile proprii, sub atenta îndrumare a antrenorilor lor.

La Box-Club Galați se muncește fără răgaz. Gălățenii au avut, întotdeauna, pugiliști de foarte bună valoare. Ei sînt dornici să confirme această tradiție și, din cîte am aflat, doresc să reediteze succesul de anul trecut, cînd trofeul pus în joc a luat drumul Galațiului.

Antrenorul emerit **Petre Mihai** controlează și îndrumează cu atenție lecțiile de antrenament ale elevilor săi. În sala de pe malul Dunării sînt prezenți, zilnic, toți boxerii secției. Echipa pe care o va alinia la București va fi stabilită după tragerea la sorți, în funcție de adversarul ce i-a fost hărăzit în semifinală.

Oricum, formula de echipă cuprinde nume de rezonanță în boxul românesc, mulți foști campioni naționali și actuali membri ai loturilor republicane, care ne-au reprezentat, și o vor face și în viitor, în multe confruntări internaționale de amploare. Antrenorul Petre Mihai are la dispoziție, printre alții, pe foștii campioni **Petre Ganea, Mircea Tone, Sandu Tirilă**, precum și pe redutabilii pugiliști **Anton Cojan, Octavian Amăzăroaie, Ștefan Duminică, Adrian Guțu, Pavel Istrate, Vasile Lehăduș** ș.a. După cum se vede, boxeri de valoare, capabili de rezultate dintre cele mai bune. Antrenorul gălățean are o singură dilemă. Pe cine va trimite în ring la categoria cocoș? Va miza pe rutina și experiența vicecampionului european **Mircea Tone**, sau va apela la serviciile tînărului și talentatului **Ștefan Duminică?**

La Brăila și Cluj, același interes din partea conducerii secțiilor de specialitate de la Box-Club și A.S.A. Brăilenii vor miza pe tinerețea și dorința de afirmare a unor sportivi componenți ai lotului de tineret. Dintre ei se remarcă **Costică Dafinoiu**, titularul categoriei grea și în echipa reprezentativă ce se pregătește pentru C.E. de tineret. În afara lui, se mai remarcă **Ion Răducu, Gheorghe Balaș, Gheorghe Marinel, Costel Gutui, Dumitru Staicu.**

Clujenii vor prezenta și ei o garnitură redutabilă. Antrenorul **Iosif Mihalik** își pune mari speranțe într-o evoluție bună din partea lui **Alexandru Szigeti, Vasile Kiss, Daniel Amza, Liviu Moldovan** și **Valentin Morodan.**

Paul IOVAN

ULTIMUL CONCURS ATLETIC AL ANULUI

Sîmbătă și luni sala 23 August a găzduit ultimul concurs atletic al anului, „Cupa 30 Decembrie", rezervată juniorilor II și copiilor. Iată cîteva din rezultatele întrecerilor, care s-au bucurat de o participare masivă: **juniori II, băieți:** 50 m Gh. Poparad (S.S.A.) 6,1, lungime: Gh. Dumitrescu (S.S.A.) 6,50 m, înălțime: P. Ionescu (S.S.A.) 1,85 m, triplusalt: P. Ionescu 13,74 m (în afara concursului, juniorul de cat. I Adrian Ghioroaia — 14,13 m), prăjină: Al. Arghire (S.S.A.) 3,30 m, **fete:** 50 m D. Melinte (Lic. 35) 6,7, înălțime: N. Ilie (S.S.A.) 1,60 m. 50 mg L. Voinea (S.S.A.) 8,4, **copii, băieți:** 50 m C. Bratu (Rapid) 6,5, prăjină: Gh. Neagoe (C.S.S.) 3,00 m; **fete:** 50 m: L. Bîrlea (Viitorul) 7,3, lungime: L. Bîrlea 4,55 m.

La început de sezon

NOI RECORDURI DE PATINAJ VITEZĂ

La primele concursuri peste hotare s-a remarcat tînărul alergător din Miercurea Ciuc, **Laszlo Lazar**, pregătit de fosta campioană absolută a țării, **Eva Farkaș**. După ce a corectat trei recorduri pe pista artificială din Budapesta (publicate la timpul cuvenit), pe aceeași bază sportivă, el a înregistrat la 3 000 m, 5:05,9 (v.r. 5:08,5), totalizînd la polialonul juniorilor mari 199,157 p (v.r. 200,433 p). De asemenea, eleva prof. **Maria Tasnadi** din Miercurea Ciuc, **Eva Szigeti** s-a numărat în proba de 500 m, printre animatoarele întrecerii, parcurgînd această distanță în 49,6 (v.r. 50,2). Tot la Budapesta, o altă speranță a patinajului nostru, **Ladislau Fokt** din Brașov (antrenor — **Ernest Ulrich**) a doborît la 1 000 m cu 1:34,0, un record care dăinuia de 15 ani, la juniori mari: 1:34,5 — Gh. Catona, 28.I.1958, Alma Ata.

O veste bună ne-a adus și antrenorul Școlii sportive din Sibiu, prof. **Petre Tivadaru**, care a întreprins cu cîțiva dintre cei mai buni patinatori ai săi un turneu la Zakopane. După ce a cîștigat două dintre probele rezervate copiilor, sibianul **Ion Opincariu** a stabilit două noi recorduri republicane. El a parcurs lungimea de 500 m în 47,5 (v.r. 50,9 la cat. 13—14 ani) și a fost cronometrat pe distanța de 1 000 m cu 1:40,6 (v.r. 1:44,8 la aceeași categorie de vîrstă).

Citiți în pagina a III-a, la rubrica de fotbal

PRIMA SECVENȚĂ A RETROSPECTIVEI ASUPRA TURULUI DIVIZIEI A:

PREGĂTIREA FIZICĂ — MEREU UN PUNCT NEVRALGIC

Începînd cu numărul de azi, publicăm o serie de articole retrospective asupra turului campionatului de fotbal (Divizia A).

Aceste articole își propun să trateze problemele sezonului de toamnă pe cîteva teme generale, ca de exemplu: pregătirea fizică, tehnică, tactică, aspecte organizatorice, disciplinare, arbitraj, etc.

De fapt, atacarea acestei suite de probleme de către redacția noastră este — în același timp — și o propunere de dezbateri pe temele abordate, la care, desigur, tehnicienii fotbalului sînt invitați să participe, cu puncte de vedere pe care le consideră util a fi supuse discuției.

„CUPA FEDERAȚIEI" LA BIATLON

Biatloniștii români inaugurează sezonul printr-un concurs dotat cu „Cupa Federației". Întrecerile se vor desfășura în decorul hivernal al Poienii Brașov și vor fi deschise seniorilor și tineretului. Joi vor avea loc cursele individuale, de 15 km pentru seniori și 10 km pentru tineret.

Vineri se va disputa o probă de ștafetă de 3x7,5 km, la care vor participa echipe de tineret și seniori.

UN MUȘCHETAR SE RETRAGE DE PE PLANȘĂ...

După 25 de ani de asalturi, maestrul emerit al sportului Tănase Mureșanu încetează activitatea competițională

După un sfert de veac de asalturi pe planșă, Tănase Mureșanu s-a hotărît să spună adio armelor pe care le-a mînuit cu atîta iscusință și tenacitate. Au fost, în acești 25 de ani, mai întîi asalturi — lecție în care brațul — un braț de copil, pe atunci — învăța „gama" scrimei („...cvart... sixt..." — cum spunea maestrul său și al atîtor nume ilustre, actualul antrenor emerit Angelo Pellegrini); au fost asalturi în care picioarele măsurau planșa, de la un capăt la altul, deprinzînd ritmul acestui sport.

Au urmat asalturile — demonstrație pentru că, pe atunci, mușchetarii de vîrstă fragedă n-aveau nici campionate, nici competiții amicale. La 14 ani, Tănase Mureșanu intra, totuși, în lumea competițiilor dovedind că merita încrederea dascălului său de scrimă căci a terminat pe locul IV în compania unor trăgători care se apropiau de 20 de ani. De atunci, sportivul a urcat mereu treptele consacrării, una după alta, cheltuind pentru fiecare din ele timp liber și trudă și voință. („**Nu am fost un talent**", mărturisea el cu o admirabilă sinceritate. „**Am iubit acest sport și am vrut să realizez ceva. Cred că, în parte, am reușit**").

Mușchetarul care în anii copilăriei a fost la fel de mult atras de paleta de ping-pong și care, mai apoi, a jucat baschet („ca în prima divizie" — cum afirma unul din colegii săi), a „vrut" și mînat de o nepuizabilă voință a urcat pînă la cea mai înaltă treaptă a împlinirilor sportive: a dobîndit, împreună cu coechipierii săi, titlul mondial pentru reprezentativa României. Era în 1967, departe, peste Ocean, în Montrealul care se pregătește să devină gazdă a Olimpiadei din 1976.

Participant la mai multe campio-

Sebastian BONIFACIU

(Continuare în pag. a 4-a)

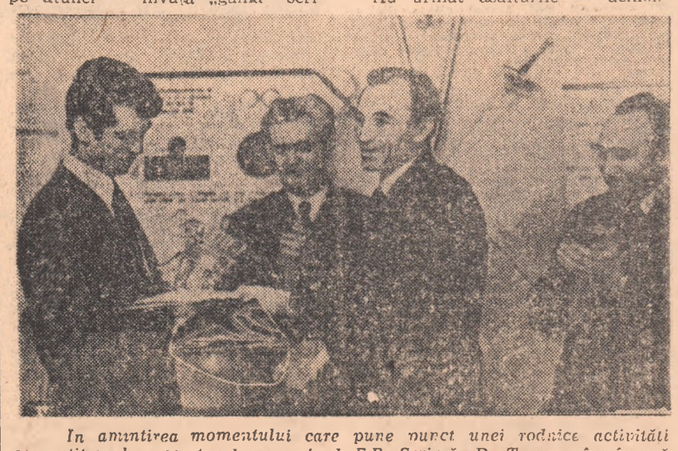

În amintirea momentului care pune punct unei rodnice activități competiționale, secretarul general al F.R. Scrimă, D. Tepșan, înmînează lui T. Mureșanu o cupă, o diplomă și un fanion, sub privirile președintelui onorific al Clubului I.E.F.S., prof. univ. I. Șiclovan (centru) și ale președintelui de facto, prof. dr. M. Epuran (dreapta). Foto: Ion MIHAICĂ

LA MULȚI ANI, RAPID!

Clubul bucureștean Rapid își sărbătorește semicentenarul! Pentru toți iubitorii de sport din țara noastră, dar — mai cu seamă — pentru cei care au împlinit această vîrstă, sau se apropie de ea, jubileul grupării sportive feroviare răscolește aducerile aminte și prilejuiește o tulburătoare reîntîlnire cu propria lor tinerețe.

În anul 1923, entuziasmul cîtorva îndrăgostiți ai sportului așeza cărămida de temelie a unei organizații care avea să creeze, în București, cadrul propice practicării exercițiului fizic pentru lucrătorii din căile ferate, detașament important al muncitorimii românești.

Condus și îndrumat de partid, clubul acesta muncitoresc a promovat cu o neabătută consecvență idealurile nobile ale sportului, și-a păstrat totdeauna nealterate idealurile. Poziția fruntașă pe care a cucerit-o, popularitatea de care s-a bucurat în rîndurile opiniei publice sportive, contribuția pe care a adus-o la promovarea ideii de exercițiu fizic, vor rămîne înscrise cu litere mari în cartea sa de onoare.

Actul istoric de la 23 August 1944, cucerirea de către masele populare a puterii politice, amplul proces revoluționar — condus de partid — pe care l-a cunoscut țara noastră, așezarea mișcării sportive la locul ce i se cuvine și investirea ei cu atribuții și responsabilități în marea operă de făurire a socialismului și comunismului, au dat posibilitate acestui club, cu vechi tradiții, iubit și respectat, să-și ridice activitatea la noi altitudini de calitate și eficiență. Printr-o muncă perseverentă, pasionată, clubul Rapid s-a înscris pe orbita unităților de elită ale performanței sportive românești. Dar, fără îndoială, nu numai campionii pe care i-a dat stadionului constituie etalonul activității sale. Aici, în club, la școala muncii, au crescut și s-au format eșaloane de sportivi-cetățeni, oameni care au reprezentat glorios ecusonul vișiniu, iar acum fac cinste colectivelor de muncă în care își desfășoară activitatea. Amintindu-i pe muncitorii cu înaltă calificare, tehnicienii, inginerii, medicii, economiștii, profesorii de educație fizică ridicați din secțiile de rugby, volei, baschet, atletism, box, lupte, popice, fotbal ș.a., nu vom da decît o listă incompletă.

Ridicînd cupa pentru jumătatea de veac a Rapidului, întorcînd — una cîte una — filele remarcabile ale istoriei lui, vrem să-i urăm popularului club muncitoresc o activitate și mai prodigioasă pe tărîmul sportului românesc. El mai are, fără îndoială, mari resurse nefolosite și cei mai convinși de aceasta sînt — indiscutabil — harnicii săi activiști, antrenorii și sportivii de marcă pe care îi reunește.

În contextul sarcinilor noi și marilor responsabilități încredințate mișcării sportive de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie, clubul feroviar este chemat să-și aducă un aport și mai mare, de care este, în mod cert, capabil.

LA MULȚI ANI, RAPID!

(În pagina a 2-a, o amplă prezentare a activității clubului Rapid în cele cinci decenii de existență).

SPORTUL

1923 RAPID — O JUMĂTATE DE VEAC ÎN SLUJBA SPORTULUI ROMÂNESC 1973

Cîteva procese verbale îngălbenite de scurgerea timpului, dar păstrate cu venerație și justificată mîndrie, atestă împlinirea a 50 de ani de la semnarea actului de naștere al Rapidului. Cei care au pus bazele acestui club din viața primei echipe sportive feroviare, au fost cîțiva maiștri și muncitori de la Atelierele C.F.R. Grivița, care au înțeles comandamentul partidului comunist de a se da muncitorimii din fabrici și uzine suportul puternic al exercițiului fizic și sportului. Maistrul Teofil Copaci, cel dintîi președinte al noii grupări, intitulată „Asociația culturală și sportivă C.F.R.", a fost secondat în această remarcabilă acțiune de către strungarul Grigore Grigoriu — ales căpitan al primei echipe de fotbal — precum și de către muncitorii Dumitru Constantinescu, Geza Ginzer, Tudor Petre, Frantz Hladt și alți tovarăși de-ai lor.

Debutînd prin apariția echipei de fotbal — cu care la scurt timp avea să fuzioneze o altă formație din cartierul Grivița, Excelsior — asociația feroviară a devenit foarte curînd polisportivă, extinzîndu-și activitatea și în alte ramuri de sport (atletismul, luptele și halterele — sau ridicările de greutăți — în același an, boxul în 1924 etc.). Evident, proaspăta grupare feroviară nu a urmărit, chiar din capul locului, marea performanță, propunîndu-și pentru început nobilul scop de a cultiva în rîndurile muncitorilor de la calea ferată și ale familiilor acestora obișnuința exercițiului fizic, pasiunea pentru sport, pentru turism și celelalte activități de agrement. În mod firesc, s-a ajuns, treptat, și la performanță.

În condițiile vitrege de atunci, determinate de lipsa unei încurajări oficiale și chiar de opreliștile ce urmăreau frînarea acțiunilor duse de grivițeni, considerați de vechile autorități ca înverșunați comuniști, este lesne de închipuit cu cîte greutăți au avut de luptat vajnicii pionieri ai sportului feroviar pentru afirmarea culorilor asociației lor dragi, a nucleelor sportive nou formate, cărora le dăruiau nu numai puținele lor ore libere — după munca istovitoare din ateliere —, ci și o parte din salariile lor mult prea modeste, mereu supuse curbelor de sacrificiu, care loveau greu în clasa muncitoare.

Cu eforturi demne de toată admirația, asociația C.F.R. — în sprijinul căreia au venit și cîțiva ingineri de la căile ferate, printre care și inimosul animator Ionel Lăzărescu — a reușit, treptat, să ofere condiții de cultivare și manifestare a talentului și calităților tinerilor reuniți sub culorile sale, din rîndurile cărora s-au afirmat o serie de performeri ce au adus onoare nu numai grupării feroviare, dar și sportului românesc, în general. Avînd ca precursori pe fierarul Roman Rabassi și pe lăcătușul Jean Kirtop, a cărui faimă — datorată calităților sale fizice excepționale — depășise granițele țării, s-au impus, de-a lungul anilor, pe plan național (și unii dintre ei chiar internațional) luptătorii Dumitru Maier (căzut eroic în timpul luptelor de la Grivița, din februarie 1933, la puțină vreme după cucerirea titlului de campion al țării), Filip Borlovan (campion balcanic la Istanbul), Pavel Păun Popa, Valentin Bati, Francisc Cocoș și Iosif Horvath, halterofilii Ștefan Petrescu și Bănică Enciulescu, boxerii Constantin Cionoiu, Dumitru Carata, Ion Lungu (toți trei reprezentînd pentru prima oară România la campionatele europene din anul 1930), Anton Oșca și Marin Gașpar (medaliați cu argint și respectiv, bronz la C.E. de la Milano), Dumitru Panaitescu-Zigoto și Mihai Fulea (care, împreună cu Cionoiu, au fost și campioni profesioniști), atleții Ștefan Ciaclani (campion la pentatlon) și Radu Ioniță (multiplu campion și recordman în probele de fond), celebrul „icar" al trambulinei Alexandru Lascu, cicliștii Rudy Bosenmayer și Tănase Ignat, jucătorii de polo (campioni naționali în 1933), rugbyștii și, desigur, fotbaliștii, care s-au distins îndeosebi prin marile și repetatele lor succese în „Cupa României".

Dar adevărata și puternica ascensiune a grupării sportive feroviare (care a luat, între timp, denumirea de Rapid) avea să se producă, în mod firesc, în cea de a doua parte a existenței sale, după eliberarea țării de sub jugul fascist. În noile condiții de dezvoltare asigurate educației fizice și sportului prin grija partidului și a statului, care au oferit, totodată, tineretului nostru un climat optim de manifestare pe toate planurile, inclusiv cel sportiv, Rapidul (redevenit într-o vreme C.F.R., apoi purtînd numele de Locomotiva) și-a extins considerabil activitatea, impunîndu-se ca unul din pilonii de bază ai sportului de performanță de la noi, în rîndul celor mai puternice cluburi din țară, după cum o atestă și rezultatele obiective ale întrecerii dintre cluburile sportive organizată în ultimii ani de către C.N.E.F.S.

În bilanțul cu care clubul se prezintă la jubileul de acum, toate cele 14 secții ale sale pe ramură de sport, fără excepție, figurează — unele mai mult, altele mai puțin — cu titluri și recorduri naționale la seniori și juniori, cu liste întregi de sportivi care au făcut sau continuă să facă parte din loturile reprezentative, cu succese prestigioase în confruntările internaționale. În acest bilanț sînt înscrise performanțe de mare răsunet obținute de voleibaliști (de trei ori cîștigători ai „Cupei campionilor europeni"), handbaliste (deținătoare în 1964 ale aceluiași trofeu), altele (Valeria Bufanu — prima medalie olimpică din istoria clubului; Virginia Ioan — campioană mondială universitară), luptători (fostul campion mondial Ion Baciu și actualul campion al lumii Nicu Gingă s-au ridicat din sala de la Giulești), popicari (Vasilica Pințea — triplă campioană europeană de juniori).

Așa cum a fost încă de la înființarea sa, Rapidul continuă să fie strîns legat, să reprezinte pe plan sportiv acest important sector economic al țării, căile ferate, al transporturilor în general, beneficiind de un mare sprijin din partea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, a Comitetului de partid al Sectorului 8 al Capitalei, ca și a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Apreciindu-i activitatea și rezultatele dobîndite, putem spune că de la Rapid se așteaptă totuși mai mult decît a dat pînă acum. Credem, însă, că sarcinile majore care se desprind și pentru acest club — îndrăgit de o imensă masă de suporteri răspîndiți pe întreg teritoriul țării — din Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie a.c., obiectivele destul de mari pe care le are de îndeplinit în perspectiva J.O. de la Montreal, îi vor stimula pe toți sportivii, antrenorii și activiștii Rapidului să depună eforturi și mai susținute pentru a spori contribuția clubului feroviar la continua afirmare a sportului românesc.

Constantin FIRĂNESCU

Lotul echipei care a cîștigat titlul de campioană la fotbal în anul 1967. Rîndul de sus, de la stînga spre dreapta : Victor Stănculescu *(antrenor secund),* Ștefan, Greavu, Lupescu, Andrei, Valentin Stănescu *(antrenor principal),* Răducanu, Jamaischi, Motroc, Dan, *maseurul* Oargă ; *rîndul de jos :* Năsturescu, Dumitriu II, Neagu, Ion Ionescu, Codreanu, Pop, Dumitru, Dinu.

VÎRSTELE FOTBALULUI...

O jumătate de secol de existență ! Vîrstă nobilă, cînd se adună în buchete distinse amintirile și se fac atîtea legăminte pentru viitor. Vîrstă de aur, cînd în jurul „Cetății Grantului" se toastează cu sufletul pentru tot ce a fost Rapidul în toți acești 50 de ani de existență și, mai ales, pentru tot ce va fi Rapidul. La ora aceasta simbol, dincolo de șine, și nu numai acolo, oamenii fotbalului merg cu torțele pasiunii aprinse, pe puntea dintre trecut și viitor. Pentru că Giuleștiul a fost și este unul din marile leagăne ale fotbalului românesc, unde istoria a început prin fotbal să vibreze. Giuleștiul fotbalistic, cu zidurile sale patinate de jumătate de secol și fumul de locomotive care a mîngîiat atîtea generații, e în sărbătoare.

Rapidul este, dincolo de toate, o frumoasă legendă. O legendă născută din date reale, în care spectacolul a devenit modul de existență, în care pasiunea pură, pornită dinspre marii artiști ai gazonului Grantului spre tribune și dinspre tribune spre acei vrăjitori minunați care au uimit atîtea vîrste, fie că ei, maeștrii, s-au numit **Baratki, Auer, Bogdan, Wetzer, Petrică Rădulescu, Rafinski, Apolzan, Marian, Filoti, Suru, Roman, Valentin Stănescu, Macri, Ozon, Greavu, Georgescu, Nichi Dumitriu, Ion Ionescu, Dan Coe, Lupescu, Neagu, Răducanu, Dumitru** și atîția alții. Rapidul este o frumoasă legendă a fotbalului nostru prin jucătorii săi care au traversat cu atîta pasiune jumătatea de secol pe care o aniversăm acum și prin rezultatele sale senzaționale care au unit și mai mult splendida galerie a Giuleștilor. Amintiți-vă de acele meciuri de antologie, cu Arieșul Turda, cu Foresta Fălticeni, cu C.I.L. Gherla... O altă galerie ar fi întors cu totul spatele de atîta supărare, dar marele cor al alb-vișiniilor din cele patru zări ale țării trăiește fotbalul ca un fapt de viață. Și oamenii aceștia, care au crezut tot timpul în talentul aparte al tuturor generațiilor de jucători de dincolo de șine, au avut și atîtea bucurii. Pentru că din startul acela oarecare semnat cu pasiune pură în 1923 de o mînă de muncitori și maiștri de la Atelierele Grivița, de la acea primă formație cu **Stănică, Tudor, Buță, Constantinescu, Biberi, Dobrescu, Papoi** sau **Vlaiculescu,** echipa de fotbal a feroviarilor bucureșteni a urcat continuu spre soare, zămislind, acolo unde Giuleștiul se întîlnește cu Crîngașii, o veritabilă școală a „sportului rege".

E foarte greu de alcătuit un bilanț al Rapidului în materie de fotbal. Pentru că a cîștigat foarte multe trofee, dar mai ales pentru că a pierdut la fotografie cel puțin tot atîtea cîte a cucerit. Drumul medaliilor și trofeelor a început în 1935, în acea fantastică finală a „Cupei României", cu Ripensia, **în care fiii Grantului aveau să triumfe după prelungiri, cu 6—5.** Succesul acesta prim însemna, de fapt, startul într-o **inegalabilă cursă de șase finale ale „Cupei", cîștigate consecutiv, din 1937 pînă în 1942.** Și, totuși, Rapidul va alerga mult după a opta Cupă, va alerga 30 de ani, pînă la finala din vara anului trecut, cînd cu Bazil Marian la timona tehnică, cîștigă cu 2—0 duelul cu Jiul și, astfel, **primul trofeu al „Cupei" după război.**

În vitrina bogată a Grantului nu strălucește decît un singur titlu, **cel cucerit în vara lui '67, cînd, după ultimul joc, se întorceau de la Ploiești primii campioni la fotbal din istoria Rapidului.** Succesul acesta, care a declanșat un adevărat carnaval în Giulești, pe Calea Griviței, în jurul Gării de Nord și în Piața Chibrit, succesul visat de atîtea decenii, fusese zămislit de talentul rar și dăruirea lui **Dan Coe, Ion Ionescu, Nichi Dumitriu, Năsturescu, Codreanu, Greavu, Răducanu,** și al antrenorilor **Valentin Stănescu** și **Victor Stănculescu.** Rapid cîștiga primul și unicul (pînă acum !) titlu din viața sa, deși de alte nouă (!!) ori trecuse de puțin pe lîngă marea performanță, terminînd cursa pe locul doi.

Campioană sau necampioană, aplaudată pe plan intern și internațional, echipa de dincolo de șine a iubit, însă, fotbalul totdeauna cu fervoare și a militat activ pentru fotbal. În perioade de ascensiune sau de regres, Rapid și-a îndreptat totdeauna privirea, atent, spre generațiile viitorului, căutînd mereu să ridice din curtea legendelor sale nume reale pentru prezentul și viitorul fotbalului românesc. Fostele glorii ale Grantului au acceptat munca anonimă, dar nobilă a centrului de copii și juniori pentru ca nu cumva Rapidul să intre vreodată în anonimat. Și centrul de copii și juniori, ctitorit după 1944, acel centru plecat în viață sub îndrumarea lui **Ghiurițan, Costea** și **Urecheatu,** și întărit de-a lungul anilor cu **I. Mihăilescu, N. Cristescu, C. Socec, N. Belizna,** și mai recent cu **Codreanu,** avea să dea roade an de an. Titlurile grupelor de copii și, mai ales, cele trei campionate naționale de juniori cîștigate în 1951, 1960 și 1966, dar, în primul rînd, pleiada neîntreruptă cu care școala Grantului a alimentat fondul valoric al fotbalului nostru, sînt cele mai semnificative argumente. De acolo, de pe gazonul Giuleștiului aureolat de atîta glorii, au pornit în ultimii ani un **Dumitru,** un **Neagu,** un **Grigoraș,** un **Rișniță,** ca să ne referim dar la șefii de promoție. Și, spun cu modestie antrenorii de astăzi ai Rapidului, așa cum au spus și cei de ieri, vor porni în frumosul zbor al fotbalului de performanță alte eșaloane de tineri talentați. Sîntem siguri că așa va fi mereu. Pentru că Rapidul a fost întotdeauna, dincolo de legendă, o veritabilă curgere de talent și pasiune. 50 de ani, veșnic tineri sub flacăra plină a patosului pentru fotbal. O jumătate de secol scrisă cu sufletul !...

Mircea M. IONESCU

EVOCĂRI

DIALOG CU GRIGORE GRIGORIU,

primul căpitan al echipei de fotbal C.F.R. (1923)

Am în față un om cu păr platinat, care mai păstrează în ochi, la aproape 75 de ani, strălucirea tinereții... Se numește **Grigore Grigoriu** și este un personaj cunoscut și respectat în marea familie rapidistă: primul căpitan al echipei de fotbal !

— Vă mai amintiți începuturile fotbalului feroviar ?

— Adică anul 1923? Cum să nu!... Am fost o mînă de muncitori de la Atelierele Grivița, care am năzuit să facem o echipă. N-a fost o treabă prea ușoară, dar cînd există unire... Primul nostru președinte, maistrul Teofil Corpaci, s-a arătat la fel de ambițios ca și noi, ne-a ajutat să ieșim pe „federație" cu 11 jucători unul și unul!

— Ce a însemnat debutul în competiții ?

— N-am participat, în primii ani, la un sistem competițional, ci jucam numai meciuri amicale. Unul din primele, l-am avut cu faimoasa echipă a Chinezului. Am condus-o cu 3—2, după care ni s-a refuzat un 11 metri. La perspectiva înfrîngerii, adversarii noștri au început să joace tare. Rezultatul: ne-au scos 4 oameni din joc, fundașii și doi halfi. Am trecut în apărare, singur, aproape că am dublat portarul, dar pînă la urmă n-am putut opri... bombardamentul celor de la Chinezul: 8—4 pentru ei, după un meci, într-adevăr, dramatic, cum adesea remarcă colegii dvs...

— Cînd considerați că a atins Rapidul apogeul activității sale ?

— Au fost mai multe asmenea momente. În 34, de pildă, cînd a bătut pe Ripensia cu 6—5 și a cucerit pentru a 2-a oară „Cupa României". Apoi în '37, anul victoriei incredibile de pe Giulești, cu 4—0 în fața lui Ujpest. După aceea, în 1967 la Ploiești, primul titlu divizionar... Vor mai fi fost și altele...

— Ce ați admirat și admirați la băieții de la Rapid ?

— Faptul că știu să cîștige și să piardă, manifestînd de fiecare dată aceeași franchețe. Chiar și atunci cînd joacă pe teren propriu. Cred că acest lucru este cel mai important pentru un sportiv. În fond, amărăciunea eșecului oricum trece, important este să rămînă mesajul întrecerii de pe teren.

— Ați avut jucători preferați ?

— I-am îndrăgit deopotrivă pe toți. Sigur, cei care mi-au oferit în plus unele satisfacții, prin joc elegant sau prin eficacitate, au trecut pe un plan prioritar. Îmi amintesc cu satisfacție de Bogdan, de Marian, de Filoti...

— Ce ați dori să transmiteți acum, cu prilejul aniversării clubului, fotbaliștilor de la Rapid ?

— Să joace nu numai pentru ei, ci și pentru cei din tribune. Fiindcă, înainte de a fi o dispută — o dispută prietenească, firește — fotbalul trebuie să rămînă un spectacol. Așa am gîndit și acum 50 de ani, cînd am înființat prima garnitură a Rapidului (a C.F.R.-ului cum se numea pe atunci), la fel gîndesc și acum. Nu accept ideea ca un jucător să stăruie în efortul lui de a păstra balonul, riscînd să-l piardă, în loc să-l transmită unui coechipier liber, aflat într-o situație avantajoasă de a realiza profit pentru echipă...

Grigore Grigoriu ne-a făcut cunoscută și o dorință mai discretă: **aceea ca nepoțelul său, pe care îl pregătește zilnic, cîte o oră-două, să ajungă titular la Rapid...**

Tiberiu STAMA

GABRIEL POMETCU — UN EXCELENT REPREZENTANT AL BOXERILOR FEROVIARI

Gabriel Pometcu *(stînga) — marele nedreptățit al „europenelor" de la Belgrad — în luptă cu Pavel Nedelcea*

Secția de box este una dintre primele unități sportive ale muncitorilor de la căile ferate. Ea a luat ființă, pe lîngă Atelierele Grivița, încă din anul 1924. În anii care au urmat, boxerii ceferiști, antrenați de **Umberto Lancia,** s-au impus în campionatele naționale, cucerind numeroase titluri la amatori și profesioniști. Dintre cei mai cunoscuți elevi ai maistrului Lancia se cuvine să-i amintim pe **Gheorghe Covaci, Mihai Fulea, Ion Lungu, Ilie Petrescu, Constantin Cionoiu, Dumitru Panaitescu-Zigoto** etc. Primii boxeri români medaliați la competiția continentală au fost tot pugiliștii ceferiști. În 1937, la Milano, **Anton Oșca** a cucerit medalia de argint la categoria cocoș, iar **Marin Gașpar** pe cea de bronz, la pană. Am făcut aceste referiri la succesele trecute (încă de acum aproape 50 de ani), ale boxerilor ceferiști pentru a demonstra că pugilismul în rîndul muncitorilor feroviari are o bogată și frumoasă tradiție.

Moderna sală de box de sub tribuna „Giuleștiului", unde s-a antrenat și apreciatul Petre Zaharia, este și azi populată de un număr mare de tineri care aspiră la gloria sportivă într-una dintre cele mai dure discipline. În rîndul lor îl găsim și pe multiplul campion al penelor, **Gabriel Pometcu,** cel care la campionatele europene de la Belgrad a produs o excelentă impresie, dar arbitrii i-au refuzat titlul de campion continental, pe care-l merita cu prisosință...

TABLOU DE ONOARE

În evidența clubului Rapid figurează la ora actuală peste 1 200 de sportivi legitimați, cu diferite categorii de clasificare.

De-a lungul anilor, patru antrenori de la Rapid au primit titlul de antrenor emerit (Gh. Petrescu, Sigismund Ferencz, Emerich Vogl și Tedy Niculescu), 32 de sportivi titlul de maestru emerit al sportului și 119 pe cel de maestru al sportului.

PRESTIGIUL INTERNAȚIONAL AL JOCURILOR SPORTIVE

● Voleibaliștii și handbalistele — printre cîștigătorii „Cupei campionilor europeni"

Ar fi o nedreptate să vorbim despre marile performanțe ale voleiului, baschetului și handbalului românesc fără a le asocia cu numele clubului sportiv Rapid și al multora dintre sportivii săi, care s-au ridicat pînă la cel mai înalt nivel valoric.

Iată, de pildă, voleiul. O secție cu veche tradiție, care izbutește să înscrie numele clubului în dreptul primei cîștigătoare a campionatului național masculin disputat în anul 1949, pe terenurile Facultății de Drept din Capitală. Printre echipierii se aflau **Gheorghe Petrescu, Jean Ponova, Paul Erdeli, Constantin Sîrbu,** care evoluau și în reprezentativa țării. Cîțiva ani mai tîrziu, cînd voleibaliștii aduceau din nou clubului Rapid titlul de campioană, echipa națională (cu **Plocon, Nicolau, Ferariu** și **Drăgan** jucători de bază) cucerea medalia de aur a campionatului european și apoi titlul de vicecampioană a lumii. Dar să ne oprim la performanțele internaționale realizate de Rapid, mai precis la **izbînzile răsunătoare obținute în 1961, 1963 și 1965 în „Cupa campionilor europeni", ultima dată intrînd definitiv în posesia trofeului ; la splendidele finale ale C.C.E.** (cedate după meciuri pasionante) **din 1960, 1962, 1966 și 1967 ; la cele 11 titluri de campioană a României cucerite din 1949 și pînă în prezent.** Fetele, la rîndul lor, au onorat clubul Rapid prin **cîștigarea a șase ediții ale campionatului republican,** precum și prin aportul adus de multe dintre ele în lotul reprezentativ.

Handbalul a avut și el ani de glorie. În 1964, la Bratislava, echipa în care evoluau **Ana Starck, Elena Hedeșiu, Maria Constantinescu, Irina Climovschi, Rodica Floroianu** ș.a. a învins cu 14—13 pe campioana Danemarcei, I. F. Hälsingör, **intrînd în posesia „Cupei campionilor europeni",** aflată la a patra ediție. Aceeași echipă de aur **a cîștigat titlul de campioană a României în anii 1961, 1963 și 1967,** fiind și o reală pepinieră pentru lotul reprezentativ, în cadrul căruia **Ana Starck, Maria Constantinescu, Elena Hedeșiu, Petruța Băicoianu, Constanța Dumitrescu** și **Maria Buzaș** au fost deseori elemente de bază.

Baschetul este un alt joc sportiv cu puternică tradiție în clubul feroviar. De-a lungul deceniilor, echipele cu tricouri alb-vișinii s-au numărat printre fruntașele competițiilor interne și au constituit izvoare nesecate pentru loturile reprezentative. **Fetele,** de pildă, **au cîștigat pînă acum opt campionate naționale,** iar băieții au avut și ei comportări onorabile, **clasîndu-se de regulă printre fruntașii diviziei A.** Revenind la formația feminină, trebuie spus că din cadrul ei s-au ridicat baschetbaliste care și-au adus un însemnat aport la performanțele selecționatei României, clasată în anii 1962, 1964 și 1966 pe locul 4 la campionatele europene. **Eva Ferencz, Anca Racoviță, Elena Ivanovici, Dorina Suliman, Irina Vasilescu** sînt doar cîteva dintre cele care au contribuit la succesele reprezentativei României, antrenată tot de un feroviar, prof. **Sigismund Ferencz.**

D. STĂNCULESCU

Ana Starck-Stănișel, *una din cele mai valoroase handbaliste din țară.*

ANII ÎN CARE AU LUAT FIINȚĂ SECȚIILE CLUBULUI

1923 — fotbal, atletism, lupte, haltere
1924 — box
1928 — natație
1932 — rugby
1934 — baschet, handbal, volei
1938 — popice
1955 — canotaj și caiac-canoe
1968 — judo

Clubul Rapid a mai avut, de-a lungul existenței sale, secții de ciclism (1926), alpinism (1934), șah (1934), hochei (1939) și motociclism (1947) în paranteze fiind trecuți anii în care ele au luat ființă.

PASIUNEA CEFERIȘTILOR PENTRU ATLETICA GREA ARE O VECHE ȘI FRUMOASĂ TRADIȚIE

● Luptătorii rapidiști și-au adus o contribuție însemnată la gloria sportului românesc

Pasiunea muncitorilor ceferiști pentru sporturile atleticii grele este un fapt unanim recunoscut. Încă înainte de înființarea Federației române de lupte și haltere (anul 1930), ceferiștii din Capitală și din alte localități din țară participau la concursuri și demonstrații de lupte, ori își măsurau forțele ridicînd greutăți. În anul 1923, fierarul **Roman Rabassi,** de la Atelierele Grivița, un atlet cu o construcție fizică deosebit de robustă pe vremea aceea campion la ridicarea de greutăți, era și un bun luptător... El a angrenat în practicarea acestor discipline sportive o serie de tineri, alături de care a participat la numeroase concursuri la Arenele Romane, Circul Sidoli și societatea „Tirul". Cu toate condițiile dificile în care își desfășurau activitatea acești îndrăgostiți de sporturile grele, talentele n-au întîrziat să apară. Numele lăcătușului de la Atelierele Grivița, **Jean Kirtop,** un luptător cu calități fizice excepționale, a fost cunoscut nu numai în România. Faima sa de luptător a depășit mult granițele țării și chiar ale Europei. Numele luptătorilor ceferiști **Pavel Păun Popa, Ilie Dinu,** frații **George** și **Nicolae Marinescu, Mihai Mereuță, Dumitru Maier** (acesta căzut eroic, în timpul luptelor de la Grivița, din februarie 1933, la puțin timp după ce devenise campion național), **Valentin Bati, Francisc Cocoș, Filip Borlovan, Zoltan Abrudan,** al halterofililor **Ștefan Petrescu, Bănică Enciulescu** etc., sînt, de asemenea, binecunoscute celor ce au îndrăgit sporturile atleticii grele.

Ca și celelalte discipline sportive, halterele, dar mai cu seamă luptele din țara noastră au cunoscut — în anii socialismului — o mare dezvoltare, practicanții acestor discipline aducîndu-și o însemnată contribuție la afirmarea sportului românesc pe plan internațional. Bineînțeles, secțiile de lupte și haltere ale clubului Rapid, formate pe scheletul vechilor secții de la Grivița, s-au înscris pe aceleași coordonate, constituind un permanent izvor de talente pentru sportul de performanță. Din sala de lupte de sub tribuna „Giuleștiului" au pornit spre loturile naționale nenumărați sportivi talentați care au contribuit substanțial la gloria sportului românesc. Fostul campion mondial de lupte **Ion Baciu,** medaliatul cu bronz la Jocurile Olimpice de la München, **Victor Dolipschi,** campionul național **Ion Enache,** recentul cîștigător al medaliei de aur la C.M. de la Teheran, **Nicu Gingă** (ultima mare descoperire a antrenorului **Marin Belușica), Ion Arapu, Stelian Popescu, Aurel Bălăianu** sînt numai cîțiva dintre sportivii ceferiști cu care țara noastră se mîndrește. Lista talentelor produse în sala de lupte a clubului Rapid este, însă, mult mai lungă.

Chiar dacă halterele din țara noastră n-au obținut succese spectaculoase pe plan internațional, în activitatea internă secția clubului Rapid a jucat un rol de seamă. În rîndul componenților lotului național au fost prezenți mereu și sportivi din Giulești. La campionatul național pe echipe, formația rapidistă s-a clasat aproape în fiecare an pe locuri fruntașe, iar în 1971, cînd campionatul a fost înlocuit cu „Cupa F.R.H.C.", **halterofilii de la Rapid au ocupat locul I.**

Anul 1972 a fost momentul saltului valoric al secției de haltere a clubului feroviar. În campionatele naționale, sportivii rapidiști au cucerit **un număr de 31 de medalii la seniori și 17 la juniori. Vasile Bădescu** (categoria 60 kg) și **Gheorghe Milnea** (categoria 56 kg) au devenit campioni naționali de seniori. Iar **Nicu Ilie** (56 kg) și **Alexandru Druzluc** (110 kg) au îmbrăcat tricourile ce se decern juniorilor. În acest an, sportivul **Gh. Milnea** a devenit din nou campion național și tot el s-a clasat pe locul secund la Balcaniada de la Atena.

Performanțele realizate de sportivii celor două secții ale clubului Rapid, unități cu vechi și frumoase tradiții, sînt mărturia a pasiunii și talentului muncitorilor feroviari pentru atletica grea.

Mihai TRANCA

DE LA RADU IONIȚĂ LA VIRGINIA IOAN...

Înființată în anul 1923, din inițiativa inginerului I. Lăzărescu, împreună cu cele de lupte și haltere, secția de atletism a Rapidului a reprezentat expresia dorinței muncitorilor ceferiști de practicare a unor exerciții fizice accesibile și plăcute, alergări, sărituri și aruncări. Primele întreceri organizate, de cros și sărituri, au atras un număr mare de muncitori de la Atelierele C.F.R. Încă din primii ani de activitate a secției, inimosul președinte al ei a pornit, împreună cu elevii săi, o amplă acțiune de popularizare a atletismului în mediul muncitoresc, organizînd turnee demonstrative în centre feroviare ca Simeria, Galați și altele.

Primul mare performer din istoria atletismului feroviar este Radu Ioniță, care prin valoarea rezultatelor obținute de-a lungul unei îndelungate cariere — fragmentată de războaie — și-a cîștigat un loc de onoare în cartea atletismului românesc. De numeroase ori campion și recordman al României, participant, în 1952, la Jocurile Olimpice de la Helsinki — atunci cînd colegii săi de generație renunțaseră de mult la activitatea competițională — Radu Ioniță a înscris, prin tradiționalele „dueluri" cu celălalt mare atlet al acelor ani, Dinu Cristea, cele mai frumoase pagini din istoria fondului românesc.

Gh. Cefan — *recordman și campion național în proba de 3 000 m. obstacole, unul dintre cei mai buni performeri mondiali ai ultimilor ani.*

Desigur, afirmarea deplină a atleților feroviari s-a produs după 23 August 1944. Începînd cu Valeria Tecuceanu, *continuînd cu* Ion Bădici, Letiția Bărdaș-Bendiu, Elena Streza-Plocon, Eugen Ignat, Gh. Rădulescu, Constantin Dumitru, Mircea Ursac, Ioana și Gabriela Luță, Antoaneta Dragomirescu, Leontina Frunză, Gh. Stăncel, Gh. Cefan, *campioni și recordmani la diferite probe, clubul feroviar și-a cîștigat un solid renume în peisajul atletismului nostru.*

În ultimii ani, purtătorii maiourilor vișinii s-au remarcat și în arena internațională. Valeria Bufanu-Ștefănescu *s-a clasat pe locul doi la J.O. de la München (prima medalie din istoria clubului feroviar),* Cornelia Popescu *a cîștigat medalia de argint la campionatele europene de la Helsinki, în 1971, iar în acest an* Virginia Bonci-Ioan *a cucerit, la Moscova, titlul de campioană mondială universitară,* fiind declarată prima atletă a țării în 1973 și aleasă — *în urma tradiționalei anchete a ziarului nostru* — între cei mai buni 10 sportivi români ai anului.

Vladimir MORARU

POVESTEA TRICOURILOR VIȘINII

De cele mai multe ori, tricourile unei echipe de fotbal nu se nasc dintr-o poveste. De cele mai multe ori, un corp de esteticieni — mai mult sau mai puțin avizați — aleg o culoare sau combină două, adăugind, uneori, cîte un ecuson sau cîte un tighel, pentru a atrage privirile.

Iată, însă, că vișiniul Rapidului nu s-a născut dintr-un verdict estetic. Într-o zi de vară, acum 50 de ani, după înființarea clubului sportiv C.F.R., cei doi strungari — membri fondatori **(Geza Ginzer și Grigore Grigoriu)** s-au dus și au cumpărat pînză albită pentru tricourile viitoarei echipe de fotbal. Odată pînza cumpărată, cei doi au adus-o la Geza acasă, pentru că nevasta lui Ginzer avea să fie cusătoreasa primei garnituri a feroviarilor. Cînd a văzut pînza albită, nevasta lui Geza s-a apucat cu mîinile de cap: „Bine, oameni buni, dar ce vă veni cu albul ăsta? **Știți bine că tot eu am să spăl tricourile astea. Și știți și mai bine că albul adună, aici, în Triaj, funinginea de pe frînghie. Îndurați-vă și schimbați pînza, că altfel nici nu mă apuc de lucru".**

Geza și Grigore au făcut cale întoarsă, la magazinul de pe Grivița, și au schimbat pînza albită cu o pînză vișinie. Așa s-au născut tricourile Rapidului...

SONDAJ — FULGER CU TEMA

DE CE IUBIM RAPIDUL?

Răspund sondajului nostru cîțiva dintre numeroșii susținători ai clubului sportiv din șoseaua Giulești...

Emil Dobrescu, pensionar C.F.R.: „De ce iubesc Rapidul... O întrebare atît de simplă și totuși ce greu îmi este să formulez răspunsul. Aș prefera să răspund indirect, să arăt, de pildă, că am constituit un colectiv de susținători ai clubului nostru atît de îndrăgit. Colectivul m-a onorat, alegîndu-mă președinte... Iubesc Rapidul încă de la înființare. Vreau să spun că am trăit în acești 50 de ani alături de sportivii în alb-vișiniu și bucuriile și decepțiile întrecerii de pe stadion sau din sala de sport. Îmi amintesc de începuturi, de acel an 1923, cînd a luat ființă C.F.R.-ul (cît entuziasm a existat la Ateliere!), de victoria asupra Ujpestului, de cîștigarea campionatului național... Intrînd în anul 51 al existenței sale, Rapidul va avea în colectivul său de susținători prieteni și mai apropiați, în măsură să îi insufle un și mai mare elan în drumul spre victorii. Iată gîndul meu, acum, la această emoționantă aniversare. . .".

Ștefan Suciu, suporter de peste 40 de ani al Rapidului: „Iată, sînt patru decenii de cînd m-am legat sufletește de clubul giuleștean, de fotbaliști mai ales. Iar acum, la acest moment al evocării, nu vreau să mă gîndesc decît la bucuriile oferite nouă, suporterilor, de un Lăpușneanu sau un Roșculeț, de Rășinaru Vintilă, Bogdan, Baratki, Marian, Filoti, de atîția matadori ai fotbalului nostru ! Aștept și acum, după 40 de ani de pasiune rapidistă, cu aceeași emoție clipa cînd Rapidul intră pe teren. Este o stare de neliniște plăcută, dacă mă pot exprima așa, care mă aduce de fiecare dată pe teren la jocurile echipei mele dragi..."

Vasile Haras, pensionar Sibiu: „Mi-s rapidist de cînd mă știu!... De ce? Fiindcă au ficiorii ăștia ceva de îți fac să se-aprindă inima! Și asta dintotdeauna. Mi-i amintesc în 1938, cînd au cîștigat „Cupa României", ce moment de mare bucurie! Mi-i amintesc și în 1951, cînd au trecut în „B". Cine putea crede? Una caldă, alta rece! La Ploiești, în 1967, Rapid — locul I în campionat! Și așa mai departe. Da, sînt capricioși fotbaliștii mei, ne dau atîtea palpitații. Dar un succes venit după necazuri ne face să uităm totul. Îi iertăm. Sînt doar ficiorii noștri. . ."

Ion Dumitrescu, pensionar, fost tehnician tipograf: „Iubesc Rapidul, fiindcă mi-a dovedit, de atîția ani, respect pentru „galerie", pentru susținători. Am în această privință exemplul lui Tache Macri. După meciuri rămînea cîteva clipe în mijlocul nostru, al suporterilor, povestindu-ne ce a simțit el, acolo, în focul întrecerii. Asta și la victorie și la înfrîngere. Macri a rămas rapidist. Ieri jucător, azi, antrenor, alături de băieți admirabili ca Neagu, Codreanu, Năsturescu, Răducanu, Marin Stelian, Angelescu, Petreanu. Peste toate necazurile mărunte să nu vă mire dacă Rapidul nu va reveni iar în fruntea ierarhiei fotbalului nostru. Cum a fost în '67. . ."

Elena Petrescu, inginer, Institutul de Cercetări pentru hîrtie și celuloză: „Îndrăgesc Rapidul pentru modul lipsit de emfază al jucătorilor lui. Întotdeauna gesturi măsurate, așa cum stă bine unor sportivi adevărați. O echipă care știe să piardă așa cum știe să și cîștige nu poate să nu-și apropie mulți susținători sinceri".

Constantin Dima, tehnician, Combinatul de îngrășăminte din Turnu Măgurele: „Iubesc Rapidul pentru că exprimă într-un mod convingător legătura dintre generații, pentru faptul că jucătorii de ieri, un Costea, de pildă, a ajuns acum antrenor în Giulești, formînd alți și alți fotbaliști de nădejde. Rapidul demonstrează, așadar, vitalitatea unui principiu pe care ar trebui să-l respecte toate marile echipe de la noi"

Atanase Bernuci, pensionar: „Mă leagă de Rapid un sentiment de sinceră prețuire mai ales față de sportivii care au reprezentat și reprezintă cu cinste culorile feroviare. Mă gîndesc la Vintilă, Rășinaru, Moldoveanu, Bogdan, Filoti, Marian, la voleibaliștii dr. Ponova și Aurel Drăgan și la mulți alții. Sînt exemple peste ani pentru tinerele generații, pentru sportivii destinați să continue, din anul '51, tradiția rapidistă a bunelor rezultate".

Fotbal

RETROSPECTIVA TURULUI DIVIZIEI A (I)

PREGĂTIREA FIZICĂ — MEREU UN PUNCT NEVRALGIC

Schimbarea manierei de joc în fotbalul mondial este o realitate obiectivă. Pornind de la acest adevăr, trebuie să recunoaştem că actualele metode de instruire necesită o revizuire în sensul unei adaptări la condiţiile actuale. Deoarece acţiunile de joc reprezintă sisteme funcţionale complexe, componentele pregătirii fizice se cer educate, dezvoltate (în asemenea măsură) încît ele să devină părţi organice ale elementelor tehnico-tactice, suportul şi condiţia acestora.

În turul campionatului, acest decalaj faţă de ţările cu fotbal avansat s-a reflectat pregnant pe parcursul jocurilor. **Astăzi este de neconceput să te pregăteşti altfel decît în condiţii de joc. Acum, tehnica este condiţionată de calităţile fizice ale jucătorilor (viteză, forţă, rezistenţă, detentă).** Au apărut jucători de o structură specială **(Netzer, Cruyff, Müller, Ayala)**, care, avînd calităţi deosebite, pot anula efectele marcajului strict al adversarilor.

Pe parcursul turului 1973, viteza de deplasare a jucătorilor noştri — chiar în zona de finalizare — s-a făcut într-un tempo de 2/4 (semifond), faţă de cea optimă (3/4 sau chiar 4/4 — sprint) şi de aici a rezultat o încetinire a acţiunilor. Aşa zişii jucători de explozie au fost o excepţie. Numai **Marcu, Mărculescu, Lucescu, Györfi** şi, într-o oarecare măsură, **Nestorovici**, au reuşit, în unele meciuri, să atingă parametrii optimi. În privinţa capacităţii de efort, se poate afirma că ea a fost acceptabilă, datorită acumulărilor realizate la începutul anului competiţional.

În schimb, nu acelaşi lucru se poate spune şi despre celelalte componente ale pregătiriii fizice. Majoritatea echipelor au fost deficitare în privinţa rezistenţei în regim de viteză. Din această cauză, **jucătorii, după 2—3 acţiuni, au avut nevoie de pauze destul de mari pentru a putea relua eforturi intensive.** Această carenţă a influenţat negativ cerinţele jocurilor. La unele echipe (Universitatea Craiova, F. C. Constanţa, U.T.A., Dinamo, Jiul) a existat tendinţa participării mai active în cele două faze, de atac şi apărare, dar aceasta nu s-a făcut cu eficienţă, din cauza trecerii lente din defensivă în ofensivă şi invers, creîndu-se astfel aglomerări pe spaţii restrînse. **Jucătorii noştri au (încă) o rezistenţă de joc fluctuantă şi, în orice caz sub cerinţele medii,** fapt care s-a resfrînt negativ pe parcursul partidelor prin lipsa de susţinere a jucătorului cu mingea, ceea ce a dus la neapariţia superiorităţii numerice. Aceiaşi carenţă a influenţat negativ circulaţia jucătorilor, prin neparticiparea acestora în alte zone ale terenului şi pe alte funcţii. **Apariţia la finalizare a jucătorilor din linia a II-a şi chiar a III-a s-a făcut rareori,** o anumită preocupare în acest sens văzîndu-se la **Dumitru, Dinu, Gherghei, Anghelini, Pop, Simionaş, Sătmăreanu, Manea.** Continuă să predomine combinaţiile şablon, fără să se ţină seama de organizarea apărării adverse; nu se schimbă direcţia de atac pe toată lăţimea terenului. **Ritmul susţinut de joc s-a realizat sporadic şi, tocmai din această cauză, fazele de atac s-au construit cu întîrziere.**

În turul campionatului, doar cîteva echipe au depus unele eforturi pentru a asigura un suport fizic apropiat de cerinţele tactice preconizate. Acestea ar fi: Universitatea Craiova, F. C. Constanţa, Steaua, U.T.A., Sportul studenţesc, Dinamo şi Politehnica Timişoara. Majoritatea, însă, bat pasul pe loc. De aici, o serie de consecinţe. Datorită aglomerărilor, marcajului mai strict, execuţiile tehnice — în lipsa unui potenţial fizic adecvat — au fost mult alterate din punct de vedere al preciziei. Înregistrările efectuate au scos la iveală cifre care dau de gîndit în privinţa procesului de instruire. Astfel, dintr-un număr de acţiuni de circa 95—115 pe repriză, 40—45 la sută s-au irosit din prima sau maximum a doua execuţie.

În altă ordine de idei, se remarcă, pe plan mondial, tendinţa către un marcaj „om la om". În jocul echipelor noastre au existat unele încercări (palide) de aplicare a unui astfel de marcaj: doar Sportul studenţesc (în prima parte a turului) şi oarecum C.F.R. Cluj. Restul formaţiilor au trecut în arsenalul măsurilor speciale doar aplicarea unui marcaj strict individual asupra unui singur jucător, pentru „eliminarea" celui mai bun adversar, cum a fost cazul cu **Dobrin, Dumitru, Domide, Dumitriu II, Mulţescu** etc.

Acestea sînt doar cîteva observaţii pe marginea pregătirii fizice a echipelor şi jucătorilor noştri în turul campionatului. Ele confirmă ideea că nivelul de pregătire fizică (cu toate componentele sale) este destul de departe de exigenţele fotbalului modern.

Cauzele? În general, ele se cunosc, dar nu se elimină...

INTRE DINU ŞI... DUMITRACHE

Un grup de 16 studenţi de la I.E.F.S., care urmează specializarea fotbal, au făcut în cursul ultimului ciuplaj bucureştean o serie de înregistrări pline de semnificaţii. Cei 16 studenţi au însumat sprinturile a patru jucători (în toate cele trei intensităţi clasice, adică 4/4, 3/4 şi 2/4): **Dumitrache, Dinu, Ion Constantin şi Ciocîrlan.** Iată cum arată clasamentul înregistrărilor:

DINU

1. Dinu	6070 m
2. Ciocîrlan	3700 m
3. Ion Constantin	3020 m
4. Dumitrache	1730 m

Acest clasament demonstrează superioritatea netă, din punct de vedere fizic, a internaţionalului Dinu — şi asta într-un meci în care căpitanul dinamoviştilor a avut o prestaţie generală slabă. El îl depăşeşte cu mult pe „alergătorul" Ciocîrlan. De altfel, prof. Angelo Niculescu menţionează **că cifra lui Dinu este de un real nivel internaţional.** În al doilea rînd, cifrele lui Ion Constantin şi Dumitrache relevă mobilitarea „vîrfului" de la Sportul studenţesc, dar, în egală măsură, subliniază pasivitatea centrului înaintaş, al echipei naţionale.

Aceste cifre nu reprezintă o notaţie în sine. În măsura în care Dinu a jucat realmente slab — într-un meci în care a înregistrat un adevărat record de alergare — concluzia firească este aceea care pledează pentru o corelare a pregătirii fizice cu cea psihică. La ora înregistrărilor, Dinu înregistra un mare decalaj între pregătirea sa fizică, în general bună, şi surmenajul acumulat, care nu a putut pune în valoare travaliul fizic.

Iată o interesantă temă de dezbatere...

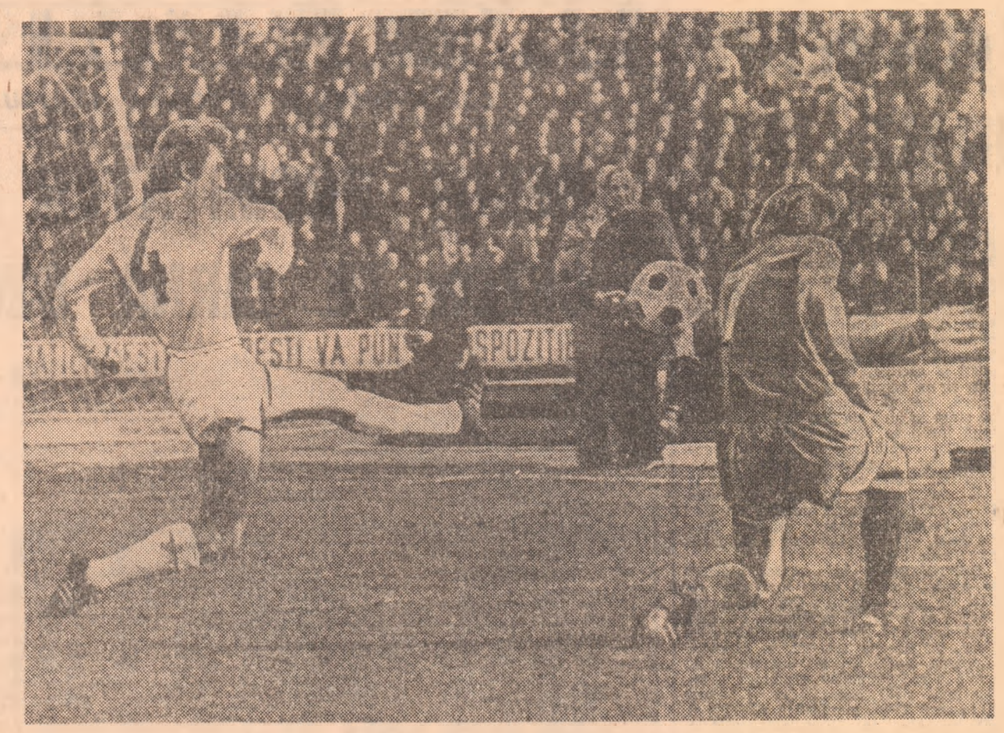

Universitatea Craiova — Dinamo 1—1. Unul dintre puţinele jocuri de valoare din turul campionatului.
Foto: Dragoş NEAGU

ADEVĂRATELE CAUZE

Care ar fi, deci, cauzele care împiedică situarea echipelor noastre, şi implicit a jucătorilor, la nivelul unui potenţial fizic apt să facă faţă „marilor bătălii" ale gazonului modern?

Ori de cîte ori se vorbeşte despre metode şi mijloace de antrenament, tehnicienii acordă foarte puţin timp discuţiilor tehnico-tactice. Aproape întotdeauna, tema principală este aceea a pregătirii fizice — punct nevralgic! — cu nenumăratele ei secrete reale şi iluzorii. Întotdeauna se fac aprecieri asupra distanţelor, asupra ritmului, asupra alternărilor, asupra oportunităţii unui anumit tip de efort în contextul unei şedinţe sau al unei perioade, asupra multor aspecte de fineţe, care transformă de cele mai multe ori simpozionul antrenorilor într-un fel de curs de fiziologie comparată.

Există în fotbalul nostru părerea că antrenorii n-au reuşit încă să găsească „secretele" pregătirii fizice moderne, care fac ca un Ajax sau un Leeds să producă acea impresie de copleşitoare superioritate fizică. Există, pe de altă parte, părerea că antrenorii noştri cunosc secretele acestei pregătiri, şi, mai mult decît atît, aduc soluţii noi, forţaţi de anumite realităţi obiective, care nu există în fotbalul mare.

Care este adevărul?

Poate că antrenorii noştri nu sînt întotdeauna în pas cu cuceririle moderne în această direcţie. Dar, cauza cea mare este alta.

Acum cîteva zile, un antrenor dintre cei proeminenţi făcea o afirmaţie plină de amărăciune: **„Şi acum, vom începe pregătirea de iarnă. După o săptămînă de adaptare, echipele vor pleca la munte şi vor lucra foarte bine, conform normelor internaţionale, sau poate chiar mai bine. Fotbaliştii vor veni în contact cu zăpada, cu schiurile. Vor alerga mult la deal şi la vale. Vor duce dorul mingii. Se vor antrena de două sau chiar de trei ori pe zi, potrivit unor îmbinări îndelung gîndite de antrenori. După aceste două săptămîni, care vor reprezenta realmente un cîştig, echipele se vor întoarce acasă... Şi drama începe aici. Jucătorii, convinşi că au făcut un lucru extraordinar, îşi vor lua cîteva zile de „concediu". Mă refer nu la un concediu complet, ci la un concediu cu de la sine putere, pentru a „recupera", prin dolce vita, „calvarul" îndurat la munte. Şi astfel, în majoritatea cazurilor, tot ce s-a realizat la munte (sau aproape totul) se va pierde. Ulterior, antrenorii vor încerca să repare cîte ceva, dar nu vor reuşi să lucreze pe un fond de acumulări necesare. Acesta este, de fapt, tot secretul".**

Trebuie să recunoaştem că această declaraţie amară aruncă o lumină limpede asupra felului cum merg lucrurile. De aici şi pînă la drămuirea eforturilor în joc nu este decît un pas. De aici şi pînă la evasi-inexistenţa angajamentului total nu există decît o legătură logică. În fond, e mult mai uşor să joci 10—12 ani pe baza principiului **„langsam, aber sicher"**, cu atît mai mult cu cît, în această perioadă, poţi studia „mai temeinic" dreptul sau medicina, fiind în acelaşi timp în graţiile unui oraş întreg.

Acesta ar fi, deci, marele secret pe care nu-l poate rezolva nici-un antrenor de geniu.

CÎTEVA RÎNDURI PENTRU IANUARIE...

Vacanţa e pe sfîrşite. Peste cîteva zile, echipele se vor alinia la startul pregătirilor. Va începe o etapă de bază, în care antrenamentele trebuie să se desfăşoare cu toată seriozitatea. În legătură cu asta, ne permitem să sugerăm tehnicienilor cîteva recomandări, după ce, în prealabil, am purtat o discuţie cu antrenorii lotului reprezentativ V. Stănescu şi R. Cosmoc.

În perioada pregătitoare de iarnă trebuie să se acţioneze asupra asigurării unui fundament fizic trainic, în prima parte a ei. Este necesar să se asigure la antrenamente, cadrul de exersare care să oblige la **aplicarea structurii şi dinamicii de joc;** nu trebuie să predomine, ca pînă acum, exerciţiile facile, care să copieze uşurel jocul. Se recomandă **mijloacele cu caracter global, care să integreze acţiunile tehnice în anumite relaţii tactice de colaborare şi adversitate, într-o dinamică de efort asemănătoare jocului, cu solicitări psiho-afective specifice.** Sînt cît se poate de utile jocurile (miuţele) 4 la 4 sau 5 la 5, corelate cu metodele şi mijloacele pregătirii fizice specifice; aceste jocuri, pe lîngă formarea unor deprinderi tehnico-tactice, răspund la solicitările fizice ale jocului în sine. Ele însă trebuie să fie de scurtă durată (2—3 minute), repetate de 8—10 ori într-un tempo foarte ridicat, de 3/4 sau 4/4. Numai astfel se va putea dezvolta rezistenţa şi motricitatea în joc, atît de utile fotbalului actual desfăşurat pe mai multe zone de atac, bazat pe interferenţa continuă a posturilor şi a liniilor.

Ioan CHIRILĂ şi Gheorghe NERTEA

SPORTUL STUDENŢESC — LIDER ŞI... LANTERNĂ

Sportul studenţesc oferă iubitorilor fotbalului o anomalie care... limpezeşte în bună măsură un aspect al pregătirii fizice a jucătorilor noştri. Cel care a avut perspicacitatea de a surprinde această anomalie a fost colaboratorul nostru **ing. Dan Precup.** Şi iată despre ce este vorba.

După cum se ştie, în clasamentul acestui tur, Sportul studenţesc ocupă un loc modest. Iată, însă, că **echipa studenţilor bucureşteni promovează pe locul liderului,** dacă facem clasamentul **primelor 45 minute de joc** ale celor 17 meciuri din tur. În această situaţie, clasamentul are următoarea înfăţişare.

1. Sportul studenţesc 17 7 8 2 12—6 22

Pe de altă parte, într-un clasament al „reprizei a doua", Sportul studenţesc **se clasează pe ultimul loc,** după cum urmează:

18. Sportul studenţesc 17 4 3 10 11—16 11

Această anomalie invită la o explicaţie generală, care ar sublinia lipsa de pregătire fizică a echipei studenţeşti. Dar, privind clasamentul bizar al celor două reprize, antrenorul federal Robert Cosmoc a avut o observaţie de perspicacitate, afirmînd: **„Cei doi poli ai echipei Sportul studenţesc se datorează nu atît lipsei de pregătire fizică în general, cît faptului că echipa studenţilor bucureşteni este singura care a practicat cu insistenţă marcajul om la om. Această situaţie demonstrează, pe de o parte, că marcajul om la om este deosebit de pretenţios, iar pe de altă parte confirmă faptul că echipele noastre nu au nici pe departe pregătirea necesară abordării unui astfel de stil de joc, care presupune o formidabilă disciplină şi antrenamente draconice".**

Ceea ce era şi de demonstrat...

TURNEUL DE MINIFOTBAL DE LA IAŞI, UN REAL SUCCES

Nu toată lumea a privit cu încredere prima competiţie de amploare pentru fotbaliştii de-o şchioapă de la Iaşi. **Au fost invitate 15 cluburi, au răspuns şapte. Ca să luăm două exemple, Steaua are două centre de copii, Rapid are tradiţie, dar ambele au absentat. Gheorghe Pahonţu** de la Petrolul a fost chemat noaptea la telefon. A adunat copiii, a scos bani din buzunar pentru tren (nu mai avea timp pentru formalităţi), a anunţat că nu poate veni cu o grupă regulamentară, s-a prezentat cu „53—59", a jucat în afara turneului, dar A JUCAT.

Entuziastul antrenor **Mihai Birzan,** care va împlini curînd două decenii în slujba fotbalului ieşean, a fost animatorul acţiunii. A găsit un om priceput şi entuziast în persoana profesorului **S. Chiriac,** directorul Casei pionierilor din Iaşi şi s-au pus pe treabă. Dar nu sînt singurii care au muncit efectiv pentru reuşită...

Ne-am grăbit, iată, am şi vorbit de reuşită. **Într-adevăr, competiţia a fost un succes, mai ales pentru că este vorba de un început.** Un succes care înseamnă materializarea excelentei idei, organizare bună, participare afectivă extraordinară (greu de redat în cîteva cuvinte) din partea micilor fotbalişti şi a dascălilor lor. Am amintit pe doi dintre aceştia din urmă. Iată-i şi pe ceilalţi: **Willy Covaci şi Petru Emil,** de la Cluj, **Nicolae Mihai** din Bucureşti, **Nicolae Bădilă şi Gheorghe Datcu,** de la Constanţa, **Kurt Gross, Nicolae Ursache şi Gheorghe Cărănău,** ieşeni, şi oaspetele **Iacob Gherşinzohn,** director adjunct al şcolii republicane de fotbal Nistru Chişinău.

Copiii au fost minunaţi. **Angajarea lor totală, bucuria absolut sinceră pentru o realizare, lacrimile învinsului — toate acestea au transformat ceea ce părea un simplu turneu într-o emoţionantă demonstraţie de dragoste şi pasiune pentru fotbal.** Ce frumoşi erau puştii aceştia cînd se stringeau toţi lîngă autorul golului şi îl sărutau! Mulţi au impresionat asistenţa, mulţi au un viitor în fotbal, cel puţin aşa apreciau tehnicienii, aşa spuneau **Ianul, Simionaş, Stoicescu, fraţii Romilă** şi ceilalţi jucători de azi ai Iaşului, prezenţi, zi de zi, în tribună. Transcriem cîteva nume dintre copiii, cei foarte mulţi, care au dovedit perspective: **Ionel Tătaru** (primul, pentru că e „prislea", nu are încă 12 ani), **Constantin Mihalcea, Ion Dumitru** („Ca tizul meu vreau să ajung!"), **Iancu Spirea, Aurel Constantin, Stelică Cismaru, Cristian Burlan, Ion Albu, Ion Moldovan, Romilă IV, Vasile Gheorghe** (desemnat cel mai bun portar al turneului).

Din echipa învingătoare, cea a **şcolii republicane de fotbal Nistru Chişinău,** care merită felicitări pentru buna comportare de ansamblu, s-au remarcat în mod deosebit **Oleg Osaciuk, Valeriu Loscutov, Alexandru Spiridonov.**

Geo RAEŢCHI

DUMINICĂ, PE MICUL ECRAN, ATRACTIV PROGRAM SPORTIV

Atractiv „program sportiv", duminică, pe micul ecran. De la ora 13 va putea fi vizionată **festivitatea de premiere a celor mai buni sportivi români ai anului 1973.** (Înregistrare din sala Palatului).

De la ora 16 — **retrospectivă internaţională „Fotbal '73".** (Partea a II-a). În cuprins: 90 de goluri, în 25 de rezumate filmate de la jocurile **Ungaria — Suedia, R. F. Germania — Brazilia, U.R.S.S. — Brazilia, U.R.S.S. — Anglia, Italia — Anglia, Suedia — Brazilia, U.R.S.S. — R.F. Germania, Franţa — Grecia, Chimia Rm. Vîlcea — Glentoran Belfast, Vasas — Sunderland, Universitatea Craiova — Florentina** ş.a.

FESTIVALUL „FLACĂRA" LA SALA FLOREASCA

Cenacluul Flacăra organizează **simbătă 29 decembrie,** la ora 18,30, în sala Floreasca din Capitală, „FESTIVALUL FLACĂRA '73". Manifestarea va cuprinde: — atribuirea **premiilor revistei Flacăra,** pe anul 1973; — **un spectacol** susţinut de actorii **Amza Pelea, Florian Pittiş, Ion Marinescu,** de formaţiile **Phönix, Roşu şi Negru şi Sfinx,** de soliştii **Tudor Gheorghe, Mircea Florian, Doru Stănculescu, Sorin Minghiat, Erika Jozsa, Carol Horvath** şi **Cornel Ionescu** (muzicuţă); — la spectacol va fi prezent şi fotbalistul **Nicolae Dobrin,** premiat de ancheta revistei Flacăra. ILIE NĂSTASE **va decerne pentru prima oară** „TROFEUL ANUAL ILIE NĂSTASE".

Biletele se găsesc la casa de bilete a Sălii Palatului şi la sala Floreasca. În ziua spectacolului, casa de bilete a sălii Floreasca va fi deschisă începînd cu orele 15.

LOTO — PRONOSPORT

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA PRONOEXPRES DIN 26 DECEMBRIE 1973

Fond general de premii: 1 002 979 lei, din care 178 388 lei report.
Extragerea I: 23 17 29 30 1 26
Extragerea a II-a: 27 35 10 31 33

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 21 DECEMBRIE 1973

Extragerea I: Cat. 1: 1 variantă 10% a 100 000 lei; Cat. 2: 1 variantă 25% a 17 173 lei şi 6 variante 10% a 6 869 lei; Cat. 3: 9,55 a 6 114 lei; Cat. 4: 11,50 a 5 077 lei; Cat. 5: 89,95 a 649 lei; Cat. 6: 111,30 a 525 lei.
Report categoria 1: 163 503 lei.
Extragerea a II-a: Cat. A: 1 variantă 10% a 100 000 lei; Cat. B: 1 variantă 25% a 17 482 lei şi 5 variante 10% a 6 993 lei; Cat. C: 5,60 a 9 365 lei; Cat. D: 14 a 3 746 lei; Cat. E: 52,20 a 1 005 lei; Cat. F: 139,55 a 329 lei; Cat. X: 1 445,65 a 100 lei.
Report categoria A: 24 586 lei.
Premiile de 100 000 lei au revenit lui STOIAN MARIN din Bucureşti şi ARGEŞEANU ILIE din comuna Vergulea-sa — Olt, care cîştigă cîte un autoturism „Dacia 1300", plus diferenţa în numerar.

TRAGERILE EXTRAORDINARE LOTO A REVELIONULUI DIN 1 IANUARIE 1974 ŞI PRONOEXPRES A NOULUI AN DIN 6 IANUARIE 1974

Participînd la aceste tragerl intrate în tradiţie, puteţi cîştiga: premii fixe de cîte 100.000 lei, din care la alegere autoturisme DACIA 1300 şi SKODA S 100, excursii în R.P. CHINEZĂ şi R.P.D. COREEANĂ, în R.F. GERMANIA la Campionatul Mondial de Fotbal, în CEHOSLOVACIA, BULGARIA, GRECIA şi ANGLIA, precum şi numeroase premii de valoare fixă şi variabilă. Amănunte în agenţiile Loto-Pronosport. Procuraţi-vă din vreme biletele!

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT

ANUNŢ

Întreprinderea CONECT — Bucureşti, Bd. Dimitrie Pompei nr. 10, sect. 2 (sediul Întreprinderii Electronica) autobuz 101, 104, 106, tramvai 17, angajează de urgenţă, în condiţiile Legii 12/1971, ingineri tehnologi, ingineri mecanici şi proiectanţi, cu practică îndelungată în proiectare.

DE PE CUPRINSUL ŢĂRII

● DE LA 1 LA 7 PATINOARE

Patinajul a devenit un sport mult îndrăgit de locuitorii municipiului Brăila astfel că conducerile unor asociaţii sportive au luat frumoasa iniţiativă de a amenaja şapte patinoare, faţă de unul cît a funcţionat în cursul anului precedent. Terenurile de sport Constructorul, Flacăra, Confecţia, Victoria, Voinţa, Marina şi cel din Grădina publică vor fi transformate — aşadar — în patinoare naturale imediat cum va veni îngheţul.

De reţinut că aceste baze de iarnă sînt răspîndite pe întreaga rază a oraşului, dîndu-se astfel posibilitate unui public tot mai numeros să practice acest sport.

Traian ENACHE — coresp.

● CAMPIONII ASOCIAŢIEI

Campionatele pe asociaţie antrenează în întreceri permanente şi riguros planificate numeroşi salariaţi, adepţi ai exerciţiului fizic şi mişcării în aer liber. O astfel de competiţie, cuprinzînd concursuri la cinci ramuri de sport, a angrenat în cursul acestui an peste 1 300 de lucrători ai Întreprinderii de reparat materialul rulant şi ai celei de utilaj chimic, unităţi grupate sub însemnul asociaţiei sportive „Griviţa Roşie" Bucureşti.

Iată lista echipelor campioane pe anul 1973: **fotbal** — Secţia mecanică vagoane I, **handbal** — Atelierul electric de vagoane, **orientare turistică** — Atelierul de tapiţerie, **şah** — Secţia energetic, **volei** — Atelierul electric de vagoane.

N. DUMITRU

● De curînd, în cadrul asociaţiei sportive Avîntul aparţinînd U.F.E.T. Curtea de Argeş a fost dată în folosinţă o modernă arenă de popice cu două piste, realizată prin muncă patriotică şi cu sprijinul comitetului oamenilor muncii.

E. STERESCU — coresp.

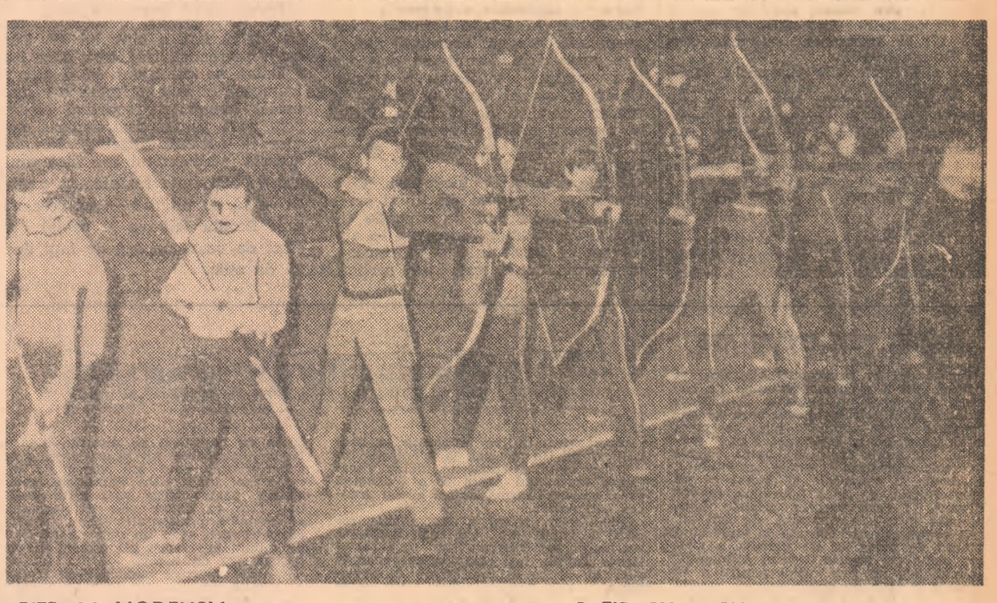

● PRIMUL CURS DE ARBITRI LA MODELISM

În cadrul Universităţii populare din Sibiu s-a deschis primul curs pe ţară de arbitri de modelism. La inaugurare au luat parte **Ion Bobocel,** secretarul general al F. R. Modelism, activişti ai comisiei judeţene de specialitate şi numeroşi pasionaţi ai acestei activităţi. Prima prelegere — „Definirea modelelor" a fost prezentată de ing. **Ilie Ionescu.** Cursul include încă 16 teme, pe o durată de un an, plus aplicaţii practice.

I. IONESCU — coresp. jud.

● IARNĂ ŞCOLARĂ LA MĂCIN

La Şcoala generală din Măcin (director — **Victor Lepădatu**), activitatea sportivă se bucură de o mare atenţie din partea tuturor cadrelor didactice, care iniţiază diverse concursuri. Astfel, elevii clasei a III-a A au participat — sub conducerea învăţătoarei **Neaga Zamfir** — la un concurs de săniuţe ce a prilejuit întreceri viu disputate şi, după cum era de aşteptat, zîmbete, lacrimi şi... tristeţe.

Şi la Liceul din Măcin (director — **Ion Buzea**) elevii se bucură de bune condiţii pentru practicarea exerciţiilor fizice. Profesorii **Petre Simion** şi **Petre Ţarălungă,** avînd la dispoziţie o sală de sport amenajată prin resurse locale, organizează cu regularitate concursuri de gimnastică, volei, handbal şi baschet. în cadrul cărora îşi dispută întîietatea elevi şi eleve din toate clasele.

I. JIPA — coresp.

● TIR CU ARCUL

Ajuns la a XI-a ediţie, concursul de tir cu arcul (organizat de A.S. Armata Cluj) a reunit peste 50 de arcaşi din Petroşani, Satu Mare, Tg. Mureş şi Cluj. Concurenţii şi-au disputat întîietatea la distanţa de 30 m, în două manşe. Pe cea mai înaltă treaptă a podiumului premiaţilor au urcat Iulia Molnar (Voinţa Satu Mare) şi Iosif Mate (Sănătatea Tg. Mureş). Trofeul „Cupa Armata", pe echipe, a revenit formaţiilor Sănătatea Tg. Mureş, la masculin şi Voinţa Satu Mare, la feminin. Iată în fotografie un aspect din timpul disputelor.

Prof. Gh. LOZINCA — coresp.

● PRIMELE ÎN SPORT, PRIMELE LA ÎNVĂŢĂTURĂ

La redacţie am primit o epistolă expediată de **Lenuţa Macovei,** elevă în cl. a VIII-a a Şcolii generale nr. 4 din Bîrlad şi secretară a organizaţiei U.T.C. După ce ne informează că, recent, au luat sfîrşit meciurile turului campionatului municipal de handbal, rezervat echipelor de elevi, menţionînd că formaţia feminină a şcolii ei a terminat neînvinsă prima parte a competiţiei, ne roagă să-i popularizăm colegele, care s-au remarcat în mod dosebit. **„Pe parcursul întrecerilor** — se arată, printre altele, în scrisoare — **s-au evidenţiat următoarele jucătoare: Liliana Nichifor, golgetera campionatului cu peste 60 de goluri marcate, Melania Stupurac, Rodica Ciocoium, Liliana Buţa şi Maricica Munteanu, eleve care, pe lîngă faptul că sînt cele mai talentate handbaliste, sînt şi cele mai silitoare la învăţătură, avînd note numai de 9 şi 10 la toate obiectele".**

Îndeplinind dorinţa tinerei noastre colaboratoare, urăm noi succese colegelor, ei pentru a continua să fie primele în sport, primele la învăţătură.

● Peste 1 000 de tineri şi tinere au luat startul în concursul polisportiv (handbal, cros şi tenis de masă) organizat de către Comitetul municipal U.T.C. — Gh. Gheorghiu-Dej în colaborare cu C.M.E.F.S. Întrecerile s-au desfăşurat în cadrul manifestărilor sportive prilejuite de aniversarea republicii noastre.

Gh. GRUNZU — coresp.

ANUNŢ

Se aduce la cunoştinţă întreprinderilor, instituţiilor şi unităţilor cooperatiste că, abonamentele pentru documentare, colecţii, biblioteci, etc pentru anul 1974 la:

ZIARE ŞI REVISTE

se primesc în continuare în cursul lunii decembrie a.c. de către direcţiile judeţene de poştă şi telecomunicaţii şi oficiile orăşeneşti.

Publicaţiile şi condiţiile de abonare sînt înscrise în catalogul presei R.S.R. — 1974. (7451)

SPORTIVI ROMÂNI LA MARILE COMPETIȚII INTERNAȚIONALE 1974

Cel de la doilea an al ciclului olimpic oferă sportivilor ce se pregătesc pentru Montreal (și nu numai lor) o gamă largă și variată de competiții a căror amploare a devenit de mult tradițională. Pentru calendarul dumneavoastră am ales pe cele mai interesante, la startul cărora vor fi prezenți și reprezentanții României.

IANUARIE. Este luna bobului. Temerarii coborîtori ai pistelor înghețate își vor disputa titlurile europene la Cortina D'Ampezzo și cele mondiale la St. Moritz. În ziua de 29 — start în cadrul „europenelor" de patinaj artistic.

Ca și în anii precedenți, iubitorii sportului din țara noastră vor putea urmări în 1974 o serie de competiții internaționale tradiționale :

Campionatele internaționale de tenis de masă (20—22 ianuarie, la Ploiești), „Trofeul Carpați" la handbal masculin (28—31 ianuarie, la București), Turneul Mihai Savu la spadă (2—3 martie, la București), „Cupa Gh. Moceanu" la gimnastică (12—14 aprilie, la București), „Centura de aur" la box (5—12 mai, la București), Regata Snagov la canotaj (29—30 iunie, la Snagov), „Turul României" la ciclism (10—23 iunie), Regata Snagov la caiac-canoe (13—14 iulie, la Snagov) și „Trofeul Carpați" la handbal feminin (19—24 noiembrie, la Galați).

FEBRUARIE. Sporturile de iarnă în plin sezon : campionate mondiale de biatlon (Minsc 22—24), campionate mondiale de schi — alpine la St. Moritz (2—10), iar probele nordice la Falun, în Suedia (17—24), balcaniada schiorilor la Volos, în Grecia (22—24). Sînt programate și două competiții de sală : chiar în ultima zi a lunii, handbaliștii vor începe cursa (pînă la 10 martie), în R. D. Germană, pentru titlul mondial, iar trăgătorii la arme cu aer comprimat se vor întîlni la Enschede (Olanda) în cadrul C.E. (23—24).

MARTIE. Pentru atleți — campionatele indoor (Göteborg 9—10) și Crosul balcanic (Velje 24). Pe gheață — rendez-vous al patinatorilor artistici la München (5—9) în cadrul campionatului mondial și grupa B a C.M. de hochei (Ljubljana 21—30). Pe planșele de scrimă — la Paris (8—10) și Torino (15—17) minuitorii floretelor vor lupta pentru „Cupa Europei".

APRILIE. Luna tenisului de masă. La Novi Sad (6—13) se vor întrece virtuoșii paletelor pentru titlurile continentale. Consemnăm și alte două competiții ale scrimerilor : Cupa Europei pentru spadasini (Heidenheim 19—21) și pentru sabreri (Budapesta 26—28).

MAI. Competiții variate : C.E. de judo (Londra 9—14), C.M. la popice la Heppenheim în R.F. Germania (18—27) și Balcaniada voleibaliștilor în Grecia (24—30).

IUNIE. Luna celor puternici : Campionatele europene de haltere (Verona 1—8), Balcaniada boxerilor (Constanța 25—30) și campionatele europene ale luptătorilor la libere și greco-romane (Madrid 19—30). Intră din nou în scenă trăgătorii — Balcaniada pentru arme cu glonț (București 23 — 25) și „europene" la talere (Antibes 21—30). Pentru șahiști — Olimpiada (Nisa 5—30).

IULIE. Deși ne aflăm în plin sezon de vară — o lună a urmașilor lui D'Artagnan : la Grenoble (16—28), scrimerii își dispută titlurile mondiale. Mai consemnăm : campionatele lumii la zbor captiv (Hradec Kralove 24—29) și trei Balcaniade — canotaj (în premieră) la Ioanina (28), ciclism la Belgrad (17—22) și tenis în Grecia.

AUGUST. Atenția se îndreaptă spre sporturile de apă : campionate mondiale pentru canotoare (Lucerna 28 — 31) și europene pentru înotători, poloiști și săritori (Viena 18—25). Salutăm și un campionat al lumii în premieră, cel al boxerilor (la Havana, cu start în ziua de 24). Tot în această lună încep la Moscova (28) și Istanbul (29) campionatele lumii de pentatlon și, respectiv, lupte libere. Sportivii noștri vor mai fi prezenți la C.E. de baschet feminin (în Italia 20—30), C.E. de tenis amatori (în Polonia 7—12), Balcaniada atleților (Sofia 2—4), cea a înotătorilor și poloiștilor (Izmir 8—11).

SEPTEMBRIE. În „cetatea eternă" — rendez-vous al celor mai buni atleți de pe continent : C.E., la Roma între 1 și 8. Vor fi desemnați cei mai buni trăgători din lume (C.M.) la Thun, în Elveția (19—28), și canotori (Lucerna 3—8). Un alt campionat al lumii la rachetomodele (Dubnica 4—9). Continuă șirul Balcaniadelor : talere (București 2—8), gimnastică (12—14) și șah, ambele în Iugoslavia, călărie (11—15) la Istanbul. În Columbia, la Medelin este programată Olimpiada șahistelor.

OCTOMBRIE. Luna campionatelor mondiale : la caiac-canoe (17—20 în Mexic), gimnastică (20—27 la Varna), lupte greco-romane (10—13 la Katowice) și volei (5—31 în Mexic). Lista lunii este completată de campionatul continental la navomodele (21—27 Viena) și Balcaniada la tenis de masă (în Grecia).

NOIEMBRIE—DECEMBRIE. Ultimele competiții balcanice : la haltere (16—17 noiembrie în Bulgaria), scrimă (20—24 noiembrie la Sofia), și baschet — fetele în Iugoslavia (20—22 decembrie) și băieții la Atena (26—30 decembrie).

Anul 1974 oferă sportivilor români un calendar bogat și variat. Ei vor participa la 13 campionate mondiale, 26 de campionate continentale și 29 de întreceri balcanice. Iar în funcție de rezultatele obținute pe parcurs există premise ca reprezentanții noștri să participe și la alte competiții de amploare ale anului.

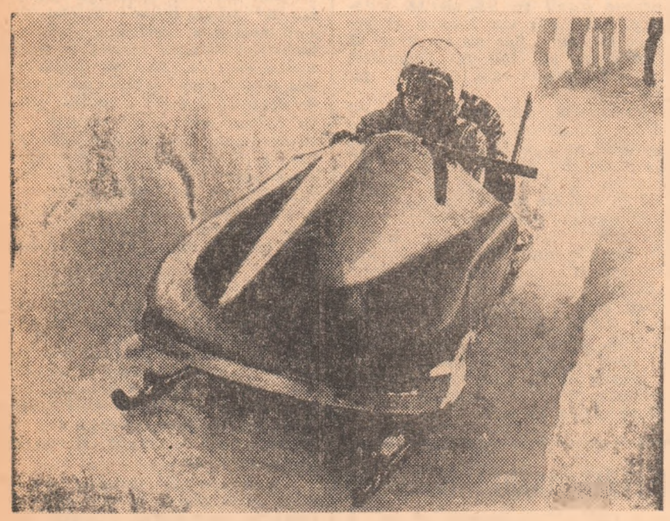

Printre cei dintîi sportivi români care vor lua startul în marile competiții internaționale ale anului 1974 se vor afla și boberii. În imagine, bobul nostru de 2 persoane, condus de experimentatul Ion Panțuru, medalie de bronz la C.M. 1973.

SPORTUL ÎN LUME

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU „SPORTUL"

DEBUT PROMIȚĂTOR ÎN NOUL SEZON DE IARNĂ DIN ELVEȚIA

Lotul schiorilor elvețieni, în timpul pregătirilor, efectuate la începutul iernii, pe pîrtiile din Alpi. Foto: PRESS PICTURE SERVICE

Zăpada abundentă, dar și pîrtiile de schi amenajate din vreme au determinat începerea concursurilor în Elveția mai de timpuriu ca în alți ani. Așadar, schiorii fruntași elvețieni se află acum în plină perioadă de pregătire, în vederea marilor competiții ale anului viitor, printre care și campionatele mondiale de schi alpin. Fără îndoială că și în acest sezon schiorii alpini elvețieni vor avea de înfruntat o serie de elemente tinere din Austria, Italia, și Franța. Dacă la cele două slalomuri elvețienii nu prea au șanse în ocuparea unor locuri fruntașe, în schimb, la coborîre, ei se mențin în eșalonul fruntaș. Ne referim mai întîi la **Bernhard Russi** și **Roland Collombin.** După o lungă absență este așteptată reintrarea în competiții a specialistului nr. 1 în slalom uriaș, **Edmund Brugmann.** Timp de un an el a fost accidentat și a lipsit din arena internațională. Recent, el a debutat cu o victorie clară la un „campionat de casă" al lotului elvețian și specialiștii afirmă că în noul an el va juca un rol de seamă pe plan internațional.

În lotul feminin, o deosebită impresie a lăsat după primele concursuri **Marie-Theres Nadig.** Totuși, se pare că forma ei de vîrf nu o privește, în ultima vreme, cu cei mai buni ochi... Într-o recentă declarație, Marie-Theres a făcut cunoscut că e mai bine să fie în formă în plin sezon, decît la începutul lui, în decembrie. Ea făcea probabil aluzie la faptul că anul trecut, înaintea J.O. de la Sapporo nu se afla printre fruntașe, ceea ce n-a împiedicat-o ca la marea confruntare din Japonia să cucerească titlul olimpic...

Obiectivul principal al boberilor elvețieni în 1974 este cucerirea titlului mondial la bobul de patru. În ultimii trei ani laurii de campioni ai lumii au revenit în această probă echipajelor elvețiene conduse de René Stadler (1971 și 1973) și lui Jean Vicki (1972), ultimul retras acum din activitatea competițională. Așadar, în prezent, echipa lui Stadler a rămas pe prim plan. El speră ca alături de renumiții Candriani și Lüdi împreună cu un alt bober tînăr, încă nedesemnat, să cucerească din nou titlul suprem.

În ianuarie lotul boberilor elvețieni se va antrena la Oberhof (în R. D. Germană), după care vor fi definitivate toate echipajele. Aici va fi experimentat și „bobul minune" al lui Fritz Lüdi. Inovația acestuia constă în montarea unui nou fel de carcasă aerodinamică care opune mai puțină rezistență curentului potrivnic. De fapt, bobul nu este nou ci același cu care Stadler cîștigase la Lake Placid titlul mondial și căruia i s-au adus modificările la carcasa de care aminteam mai sus. Acum, „bobul-minune" se află într-un garaj din stațiunea elvețiană Büdner Hochtal și așteaptă să fie încercat la primele antrenamente.

PAUL BETSCHARD

Zürich, 26 decembrie S.I.Z.

FRĂMÎNTĂRI ÎN LUMEA AUTOMOBILISMULUI

Președintele Comisiei sportive a Federației internaționale de automobilism, Paul Alfons Metternich, a declarat că la reuniunea de la 10 ianuarie, care va avea loc la Buenos Aires, va propune să fie menținute în calendar toate cursele contînd pentru campionatul mondial al piloților de formula I, precum și cele incluse în campionatul mondial al mărcilor de automobile.

„După cum se știe, a declarat P. A. Metternich, constructorii preferă să continue competițiile utilizînd carburanții clasici, dar în fața dificultăților actuale cred că va trebui să încercăm să folosim conbustibili noi cum este, de pildă, alcoolul metilic, testat recent de firma italiană Alfa Romeo. Păstrînd în linii mari calendarul, va fi necesar totuși să limităm durata probelor și să reducem numărul antrenamentelor".

★

După cum s-a mai anunțat, în ziua de 13 ianuarie a anului viitor, pe autodromul din Buenos Aires se va da startul în Marele premiu automobilistic al Argentinei, probă din cadrul campionatului mondial al piloților de formula I.

La această competiție și-au anunțat participarea 24 cunoscuți piloți, printre care brazilianul Emerson Fittipaldi (pe „McLaren"), francezul Jean-Pierre Beltoise („B.R.M."), belgianul Jacky Ickx („Lotus"), neozeelandezul Denis Hulme („Mc Laren"), americanul Peter Revson („Shadow"), vest-germanul Jochen Mass („Surtees"), elvețianul Clay Regazzoni („Ferrari") și suedezul Ronnie Peterson („Lotus").

UN MUȘCHETAR SE RETRAGE DE PE PLANȘĂ...

(Urmare din pag. 1)

nate mondiale și la patru Olimpiade, Tănase Mureșanu — chiar dacă nu a urcat prea des pe podium — s-a impus în lumea scrimei printr-un stil de mare acuratețe dar și mai mult prin fermitatea cu care și-a apărat, totdeauna, șansele. Chiar și atunci cînd se afla în precare condiții de sănătate. Titlul de maestru emerit al sportului, conferit în 1968, i-a răsplătit aceste frumoase calități.

Zilele acestea, în încăperea care găzduiește catedrele de tir și scrimă ale Institutului de educație fizică și sport, unde Mureșanu — absolvent al Institutului — formează, la rîndul său, dascăli de scrimă, mușchetarul a fost sărbătorit de clubul său pentru cei 25 de ani de activitate pe planșă. Au fost de față rectorul I.E.F.S.-ului (prof. I. Șiclovan), prorectorul (prof. dr. M. Epuran), secretarul general al FR.S. (D. Tepșan), președintele secției de scrimă a clubului (P. Luncan), antrenori, trăgători, care l-au felicitat pe cel ajuns la o atît de frumoasă cifră exprimînd o remarcabilă longevitate sportivă și — i-au urat, pentru mai departe, succese în cariera didactică. Iar, în aceasta, sărbătoritul are încă mulți ani de activitate înaintea sa pentru că — să nu uităm ! — cel ce-a mînuit floreta (cîndva și sabia) un sfert de veac, nu are de fapt decît 33 de ani...

Ziarul de tineret „Junge Welt" din Berlin a anunțat rezultatele anchetei sale anuale privind sportivii din R.D.G. Au fost declarați cîștigători: Kornelia Ender (în imagine, a 6-a din dreapta), Roland Matthes (al 4-lea din dreapta) și echipa de fotbal Dynamo Dresda

Telefoto: A.D.N.-AGERPRES

ANCHETĂ LA SFÎRȘIT DE AN

BUDAPESTA. — Ancheta ziariștilor din Ungaria l-a desemnat pe Géza Csapo (caiac-canoe) drept cel mai bun sportiv maghiar al anului 1973. Pe locul doi a fost clasat înotătorul Andràs Hargitay. La feminin, titlul de cea mai bună sportivă a fost atribuit scrimerei Ildiko Tordàssy, secundată de înotătoarea Andrea Gyarmaty.

★

CIUDAD DE MEXICO. — Federația mexicană de box l-a desemnat pe campionul mondial la categoria semimijlocie, Jose Napoles (Mexic), drept cel mai bun boxer din lume pe anul 1973. În cursul acestui an, Jose Napoles și-a apărat de trei ori titlul de campion, învingînd în ordine pe Ernie Lopez (K.O. repriza a 7-a), Roger Menetrey (la puncte) și pe Clyde Gray (victorie la puncte). Jose Napoles, în vîrstă de 33 de ani, va ataca, la 9 februarie, la Paris, titlul mondial la categoria mijlocie, deținut de argentinianul Carlos Monzon.

PREMIUL ZIARULUI „SOVIETSKI SPORT" LA SCHI – FOND

MOSCOVA, 26 (Agerpres). — În împrejurimile Moscovei au continuat întrecerile concursului de schi fond pentru Premiul ziarului „Sovietski Sport".

Cursa feminină de 5 km a fost cîștigată de campioana olimpică Galina Kulakova, cronometrată cu timpul de 20:58. Pe locul secund s-a clasat Liubov Muhaceva — 21:20, iar locul trei a fost ocupat de Raisa Smetanina — 21:41. În proba masculină de 15 km, victoria a revenit lui Ivan Garanin — 50:18, urmat de Iuri Skobrov — 51:14,4 și Vasili Rocev — 51:26,6. Cunoscutul campion Fedor Simașev, cotat drept principalul favorit al cursei, s-a situat pe locul șase cu timpul de 52:43.

IARĂȘI ÎNTRECERI PE PATINOARUL MEDEO DIN ALMA ATA

MOSCOVA, 26 (Agerpres). — Concursul de patinaj viteză (sprinteri), desfășurat pe patinoarul de înaltă altitudine Medeo din Alma Ata, s-a încheiat cu victoria lui Valeri Muratov — 158.390, la masculin, și a Liubovei Sadcikova — 179,355 p, la feminin.

În ziua a doua, Valeri Muratov a terminat învingător în proba de 500 m. cu timpul de 38,8 și s-a clasat pe locul secund, cu 1:19,48, în cursa de 1 000 m. În această probă, victoria a revenit lui Vladimir Șadilov, cronometrat în 1:19,44. Liubova Sadcikova a cîștigat ambele probe : 500 m în 44,3 și 1 000 m în 1:30,24.

COMPETIȚII DE TENIS DE MASĂ

Au luat sfîrșit campionatele universitare de tenis de masă ale Japoniei, desfășurate timp de trei zile în orașul Nagoya. La masculin, victoria a revenit lui **Norio Takashima,** care în finală l-a învins cu 3—1 pe Iwaoo Ook. Proba feminină s-a încheiat cu succesul jucătoarei **Tomie Odano,** învingătoare cu 3—1 în partida cu Yoko Keshinaka.

★

Localitatea spaniolă Alicante a găzduit meciul dintre selecționatele mixte ale **Spaniei** și **Greciei,** contînd pentru grupa B a „Cupei ligii europene" la tenis de masă. Sportivii greci au obținut victoria cu scorul de 6—1. Cel mai bun jucător al echipei învingătoare a fost Cristodoulatos, care i-a întrecut cu 2—0 (21—7, 21—16) pe Pales și cu 2—1 (21—16, 14—21, 21—13) pe Feliu.

Pentru J.O. de vară 1980

CANDIDATURA MOSCOVEI A FOST RECONFIRMATĂ

MOSCOVA, 26 (Agerpres). — La Moscova a avut loc recent plenara Comitetului olimpic al U.R.S.S., în cadrul căreia Konstantin Andrianov, președintele acestui for, a prezentat un raport pe marginea lucrărilor Congresului olimpic de la Varna. Plenara a aprobat candidatura orașului Moscova pentru organizarea Jocurilor Olimpice de vară din anul 1980.

MERCKX ÎNCEARCĂ SĂ-L EGALEZE PE ANQUETIL

de 5 ori învingător în Turul Franței !

MILANO, 26 (Agerpres). — Contrar celor anunțate după suspendarea sa de către federația italiană, celebrul ciclist belgian Eddy Merckx își va continua activitatea competițională și în anul 1974. Aflat recent la Milano, după o scurtă vacanță petrecută în Piemont, Eddy Merckx a declarat ziariștilor că anul viitor va participa din nou la Turul Franței, pe care l-a cîștigat pînă acum de patru ori. Merckx își va face reintrarea la sfîrșitul lunii ianuarie cu prilejul campionatelor Belgiei pe velodrom acoperit. De asemenea, el intenționează să participe la Cursa de șase zile de la Anvers.

În ceea ce privește traseul viitorului Tur ciclist al Franței, Merckx l-a apreciat ca foarte dificil, dar, a adăugat rutierul belgian, „voi încerca să obțin a 5-a oară victoria, pentru a egala recordul lui Anquetil".

NOUL COPIL – MINUNE AL NATAȚIEI AUSTRALIENE

MELBOURNE, 26 (Agerpres). — Tînăra Lyn Celotti, în vîrstă de 12 ani, se anunță ca o mare speranță a natației australiene. În cadrul ultimelor concursuri desfășurate la Melbourne, Lyn Celotti a corectat 12 recorduri de junioare, dintre care trei aparținînd celebrei Shane Gould. În proba de 200 m mixt, Lyn Celotti a fost cronometrată cu timpul de 2:27,5. Celotti a fost inclusă în lotul olimpic pentru Jocurile de la Montreal.

UN CALENDAR CU FILE ALBE

Nori se adună din nou deasupra orizontului, în sportul cu racheta. Mai exact, în aria competițiilor internaționale de tradiție, pe care ne-am obișnuit să le vedem ființînd an de an, în perioada sezonului în aer liber. Dacă din ianuarie și pînă în mai, știm cu precizie unde pot fi găsiți campionii tenisului, adică în circuitul „indoor" W.C.T., în schimb pentru lunile de vară filele de calendar sînt încă albe. Sau necompletate cu date certe.

Toate, sau aproape toate, turneele europene sînt în pericol. Amenințarea vine din partea noii grupări profesioniste a așa-numitului campionat mondial inter-echipe (W.T.T.), organizat în 16 orașe americane. În fapt, un „circ" bine regizat, de anvergură monstruoasă, menit să capteze interesul publicului de dincolo de Ocean, într-o perioadă de vacanță competițională, cînd sălile de sport se golesc de larma hocheiului și a baschetului. Vedetele tenisului, angajate sub contract, ar trebui să evolueze în echipele orașelor, într-un continuu periplu de meciuri, pe sistemul campionatelor de „ligă". Interesant, dar periculos...

Am mai avut ocazia să scriem despre acest proiect. Fără a avansa opinii definitive, ne-am pronunțat împotriva sa, tocmai pentru motivul enunțat mai sus. Dacă elita sportului cu racheta optează pentru W.T.T., atunci tenisul tradițional, cel european în speță, va trebui să-și închidă porțile. Marile turnee de pe continent (poate cu excepția Wimbledon-ului) rămîn fără capete de afiș, sînt practic, desființate.

Iată și fundamentul logic pentru care o serie de federații de specialitate din țările europene au depus protest hotărît împotriva constituirii noii grupări. Federația franceză de tenis, prin președintele ei, Philippe Chatrier, a somat forul internațional (F.I.L.T.) să suspende pe toți jucătorii care au semnat pentru „inter-orașe". Pînă în momentul de față, ca și în atîtea alte ocazii, F.I.L.T.-ul șovăie. Nici o decizie n-a fost luată în reuniunile federației internaționale, ținută la Paris, în noiembrie, apoi la Boston, cu prilejul disputării „Turneului campionilor". Se așteaptă acum o hotărîre a Adunării generale extraordinare a F.I.L.T., convocată pentru 26 ianuarie, la Londra.

Între timp, poate că factori de conjunctură vor ajuta mai efectiv la salvgardarea tenisului, decît o fac cei puși să vegheze asupra destinelor sale. În primul rînd W.T.T.-ul a obținut prea puține semnături pe lista opțiunilor pentru campionatul său. Doar John Newcombe și Jimmy Connors (surprinzător !), dintre numele mari, au semnat pînă acum. Dacă alte absențe notabile nu se vor mai produce, turneele F.I.L.T. ar putea să pornească din nou la drum, în cadrul unei separații declarate, față de neo-profesioniști. Apoi, se pare că nici în sînul noii grupări W.T.T., treburile nu iau un curs cu totul favorabil. Recent, a fost înregistrată demisia președintelui comitetului de organizare a campionatului inter-orașe, Dennis Murphy, ca urmare a numirii sale într-o funcție similară, în cadrul Ligii americane de hochei. În locul lui a fost ales un oarecare Jordon Kaiser, nume obscur în sport.

Și, în timp ce lumea tenisului asistă contrariată la disputa dintre comitete și grupări, sezonul '74 a luat totuși startul. Un start aproape anonim, în „internationalele" Australiei, la Melbourne. Cu Newcombe. Fără ceilalți ași, însă...

Radu VOIA

Caleidoscop

DEBUT FEMININ PE APE

Includerea în programul olimpic al ediției 1976 a probelor feminine de canotaj a produs un puternic stimulent printre sportivele elvețiene, care se antrenează intens pentru a pune la punct echipaje cu șanse la obținerea unor medalii. Un motiv în plus pentru acest deosebit entuziasm rezervat canotajului academic îl constituie și faptul că pe lacul Rotsee, de lîngă Lausanne, se vor disputa în vara viitoare primele campionate mondiale feminine de canotaj.

O primă selecție operată în lotul unui număr de peste 100 de sportive a avut loc chiar pe undele lacului viitoarelor „mondiale", un bun prilej pentru a se încerca o serie de dotări tehnice menite a constitui inovații în acest gen de concursuri. Se poate afirma că Rotsee va fi un lac ideal pentru disputarea concursurilor de canotaj și datorită faptului că este perfect înconjurat de înălțimi care îl feresc de vînt, veșnicul adversar al acestor genuri de competiții.

Totodată, bunele rezultate obținute de obicei la Rotsee au făcut pe antrenorii lotului de canotaj feminin al R.F. Germania să solicite forului elvețian ca sportivele acestei țări să se poată antrena aici, începînd cu primăvara anului 1974.

NICIODATĂ NU E PREA TÎRZIU

Timp de douăzeci de ani a așteptat acest fericit eveniment călărețul italian Pietro D'Inzeo, unul din consacrații marilor competiții internaționale de obstacole. Niciodată el nu reușise însă să obțină titlul de campion al țării sale la cursele de obstacole, specialitatea sa. Și iată că această bucurie atît de îndelung așteptată l-a ajuns abia cînd împlinise 52 de ani. D'Inzeo a cucerit în sfîrșit mult rîvnita medalie de aur, după o luptă foarte strînsă contra fratelui său Raimondo, campion olimpic la München.

MARATONUL — DISTANȚĂ PREA SCURTĂ...

Încă din vremea desfășurării Jocurilor Olimpice din Mexic circulau zvonuri că undeva, în zona muntoasă a acestei țări, există un trib Tarahuma, compus din descendenți ai vechilor incași. Una din particularitățile componenților acestei populații străvechi, locuind într-o zonă situată la peste 2000 m altitudine, este neobișnuita lor rezistență la probele fizice, în special la alergările pe distanțe lungi. „Pentru un indian Tarahuma maratonul poate fi o distanță prea scurtă", afirma atunci ziarul francez „l'Equipe".

Într-adevăr, tribul a fost vizitat recent de unul din cei mai merituoși alergători pe distanțe lungi, englezul **Bruce Tulloh,** fost campion european la 5 000 m, autor al unui marș de rezistență — San Francisco-New York (4 602 km în 64 de zile). El a rămas stupefiat de faptul că, deși reușea să cîștige curse cu băștinașii pe distanțe pînă la 15 km, niciodată nu putea să-și arate superioritatea cînd era vorba de distanțe mai lungi. „Un Tarahuma, spune Tulloh, poate alerga ușor între 60—150 km, fără ca datele sale fiziologice să se schimbe prea mult". Cînd, după o cursă, Tulloh avea un puls de 150 bătăi pe minut, adversarii săi indieni nu depășeau 100 de bătăi...

Forurile sportive mexicane se gîndesc să trimită un antrenor în zona Tarahuma și nu este exclus să vedem la viitoarele Olimpiade fenomene ale atletismului de genul celor cu care ne-au obișnuit Etiopia și Kenya.

Cea mai bună sportivă finlandeză a anului, Mona-Lisa Pursiainen (51,0 pe 400 m— record mondial), și-a pregătit cu grijă pomul de iarnă. Iat-o alegînd jucăriile care vor împodobi tradiționala cetină de brad.

POLIȚIȘTII AFRICANI ALEARGA

Anul acesta, s-a vorbit mult despre „polițistul din Nairobi", Ben Jipcho. Excelentul atlet kenyan a îmbunătățit de două ori recordul mondial la 3 000 m obstacole, a alergat o milă în 3:52,0 și a terminat în 3:36.6 cursa pe 1 500 m, pentru a ataca apoi distanța de 3 000 m plat, pe care a parcurs-o în 7:44,4. Deși Jipcho a împlinit vîrsta de 30 de ani, el poate avea un cuvînt greu de spus și în viitorul sezon atletic.

O adevărată revelație a fost însă oferită specialiștilor atletismului de un alt polițist african, de astă dată din Tanzania, pe nume Filibert Bayi, în vîrstă de numai 20 de ani. Și el se dovedește a fi dotat pentru alergări pe distanțe mari. La Jocurile Africane, disputate la Lagos, unde pe distanța de 1 500 m Bayi l-a depășit pe marele Keino, cronometrorii au constatat cu stupoare că tînărul atlet alergase primele două ture în 1:56.6 min., iar 1 200 m în 2:52.2. El nu posedă încă experiența necesară, dar specialiștii întrevăd posibilitatea ca Filibert Bayi să devină foarte curînd recordmanul mondial al probei.

WIMBLEDON-UL DE DOUĂ ORI MAI „BOGAT"

Organizatorii turneului de tenis de la Wimbledon vor dubla premiile la ediția 1974 a marelui concurs, a anunțat, la Londra, maiorul David Mills, secretarul lui „All england tennis club". Dublarea premiilor va fi realizată însă printr-o creștere a costului biletelor de intrare.

„MISS BICICLETA"

La 25 de ani, Giesela Röhl avea toate motivele să fie mulțumită cu soarta. De profesie asistentă medicală, ea beneficiază și de atuurile unor calități fizice excepționale, care i-au adus pînă acum mai multe titluri de „miss frumusețe". Cu toate acestea, polivalenta Giesela și-a mai încercat norocul în viață și iat-o cîștigînd, la Hanovra, titlul de campioană a R.F. Germania la ciclism pe șosea.

Entuziasmată de competițiile cicliste și de noile sale succese, Giesela a hotărît să se prezinte anul viitor la campionatele mondiale de ciclism în acest scop, ea se antrenează zilnic, parcurgînd cîte 50 km pe drumuri de munte.

TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX

La Palatul sporturilor din Kiev s-au desfășurat campionatele unionale de judo. În ordinea celor șase categorii, titlurile de campioni au fost cucerite de următorii sportivi : Sengei Pițhelauri (Tbilisi), Anatoli Novikov (Harkov), Andrei Tiupacenko (Moscova), Valeri Ruhliadev (Odesa), Givi Onașvili (Tbilisi), Arel Kazacenkov (Moscova). Campionatele s-au bucurat de un mare succes de public, atrăgînd la finale peste 15 000 de spectatori.

■

Clubul de natație din Bremen va organiza și în anul 1974 tradiționalul Festival de înot, care la un moment dat părea compromis din cauza unor dificultăți financiare. Federația de natație vest-germană a venit în sprijinul clubului din Bremen, acordîndu-i o subvenție de 15 000 de mărci, astfel că întrecerile vor avea loc așa cum se prevăzuse între 1 și 3 martie. La Festivalul de înot de la Bremen vor fi invitați campioni și recordmani din S.U.A., R.D Germană, Anglia, Ungaria, Iugoslavia Franța, Italia și alte țări.

■

Selecționata feminină de baschet a orașului Chișinău, aflată în turneu în Bulgaria, a evoluat la Plovdiv în compania formației locale Lokomotiv Baschetbalistele din Chișinău au obținut victoria cu scorul de 69—43 (36—18).

■

Echipa masculină de baschet AEK Atena și-a început turneul în Israel, jucînd la Tel Aviv cu formația locală Macabbi, campioana țării. Gazdele au terminat învingătoare cu scorul de 83—78 (58—37)

■

Concursul internațional de călărie de la Londra a programat o nouă probă de obstacole, în care victoria a revenit, în mod surprinzător, sportivei engleze Caroline Bradley. Concurînd pe calul „Cornish Blue", Caroline Bradley a realizat timpul de 65 sec., fiind urmată la o secundă de compatriotul Rowland Fernyhough („Thres Catles"). Marele favorit al probei, vest-germanul Alwin Schoeckemoehle („Weiler") a ocupat locul trei cu timpul de 68.0.

■

Proba masculină de 15 km, din cadrul concursului internațional de schi fond desfășurat la Kempten (R. F. Germania), a fost cîștigată de sportivul vest-german Franz Betz cu timpul de 55:48.0 Pe locul secund s-a clasat Georg Martin — 56:09.0. În cursa feminină de 5 km, pe primul loc s-a situat Steffi Wamsler — 25:41.0.

În penultima zi a turneului internațional masculin de volei de la Berlin, echipa Ruda Hvezda Praga a întrecut cu scorul de 3—0 (15—3, 15—5, 15—11) selecționata orașului Vilnius. Într-un alt joc, Dinamo Moscova a dispus cu 3—0 (15—4, 15—9, 15—12) de echipa TSC Berlin. În clasamentul competiției conduce, nein-vinsă, Ruda Hvezda Praga cu 6 p.

■

Selecționata de hochei pe iarbă a Franței a întreprins un turneu în mai multe orașe din India. Echipa franceză a fost învinsă cu 7—2 de selecționata orașului Bombay, a terminat la egalitate : 2—2 cu formațiile orașelor Nagpur și Ludhiana și a pierdut cu 0—2 partida cu reprezentativa orașului Delhi.

■

Federația franceză de natație va organiza în zilele de 16 și 17 februarie un mare concurs internațional la care au fost invitați peste 80 de înotători din S.U.A., U.R.S.S., Italia, R. F. Germania, Suedia, Anglia și alte țări. La startul probelor vor fi prezenți, printre alții, americanii Collela și Knockx, italianca Novella Caligaris, suedeza I. Johansson. Se așteaptă, de asemenea, confirmarea din partea federației din R. D. Germană, care ar urma să deplaseze un lot în frunte cu renumiții recordmani Kornelia Ender și Roland Matthes.

Redacția și administrația : București, str. Vasile Conta nr. 16 ; telefoane: centrală 11.10.05, secția corespondenți 11.51 09, interurban 72 și 256 ; telex : sportrom buc. 180. Tiparul „I. P. Informația" București 10.368